

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

3 mei 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET EINDREGELING BEGROTING VLAAMSE GEMEENSCHAP EN INSTELLINGEN OPEN-
BAAR NUT 1997

DECREET DIVERSE BEPALINGEN BEGROTING 1999

DECREET WIJZIGING DECREET OPRICHTING IWT

DECREET AANMOEDIGING TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

DECREET GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

Inhoud

Nr. 51

Maandag 3 mei 1999
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Met redenen omklede moties	
Indiening	1
Verslagen	
Indiening	2
Verslag van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	3
Verslag van de Vlaamse regering	
Indiening en verwijzing	3
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	3
Jaarverslagen	
Indiening	3
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	4
Mededeling van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België	
Indiening	4
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	4
Motie van orde	
Voorstel tot aanvulling van de agenda Spreker : de heer André Denys	5

<p>Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1997</p> <p>– 23-B (1998-1999) – Nrs. 1 en 2</p> <p>– 24 (1998-1999) – Nr. 1</p> <p>Algemene bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Spreker : de heer Stefaan Platteau, verslaggever</p> <p>Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>5</p> <p>5</p>
<p>Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999</p> <p>– 1299 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 17</p> <p>Algemene bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heer Stefaan Platteau, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Vera Dua, de heren Bruno Tobback, Gilbert Bossuyt en Chris Vandenbroeke en minister Wivina Demeester-De Meyer</p> <p>Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>19</p> <p>22</p>
<p>Ontwerp van decreet betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie</p> <p>– 1319 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3</p> <p>Voorstel van decreet van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Jef Sleeckx en Jean-Marie Bogaert houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie</p> <p>– 1257 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2</p> <p>Algemene bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Leo Cannaearts, verslaggever, Karel De Gucht, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert, Jef Sleeckx, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, de heer Jos Stassen en minister-president Luc Van den Brande</p> <p>Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>28</p> <p>42</p>
<p>Ontwerp van decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg</p> <p>– 1322 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4</p> <p>Algemene bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : mevrouw Kathy Lindekens, mevrouw Ria Van Den Heuvel en minister Wivina Demeester-De Meyer</p> <p>Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>49</p> <p>51</p>
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	<p>60</p>

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.09 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Lieven Dehandschutter : buitenslands ;

Carlos Lisabeth, Marc Olivier, Bart Vandendriesche : familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Roemenië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 4 maart 1996
– 1395 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel houdende de basiskwaliteiten van voorzieningen voor kinderen
– 1392 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps betreffende de milieubeleidsovereenkomst wit- en bruingoed
– 1394 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Paul Van Grembergen en Herman Suykerbuyk tot besluit van de op 28 april 1999 door de heer Paul Van Grembergen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de hervorming van de federale ontwikkelingssamenwerking en de eventuele gevolgen hiervan voor de Vlaamse internationale samenwerking
– 1393 (1998-1999) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Johan Sauwens en Johan Malcorps tot besluit van de op 29 april 1999 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer,

Voorzitter

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de eventuele gezondheidsrisico's van het gebruik van chemische middelen in de fruitteelt en het preventiebeleid terzake

– 1396 (1998-1999) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Johan Sauwens tot besluit van de op 29 april 1999 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media en tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, respectievelijk over eventuele steunmaatregelen voor geïntegreerde teeltmethodes in de fruitmethodes in de fruitsector, naar aanleiding van de recente crisis in de peensector en over het stimuleren van geïntegreerde teeltmethodes in de fruitsector via het Vlaams Promotiecentrum voor Agro-en Visserijmarketing
- 1397 (1998-1999) – Nr. 1.

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Chris Vandebroeke over het verslag van het Rekenhof over het onderzoek van het door de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) verrichte busvervoer
- 28 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Emiel Verrijken over het voorstel van resolutie van mevrouw Marijke Dillen en de heer Jan Penris betreffende de maatregelen tot het houden van een wetenschappelijk onderzoek naar het aandeel van Nederlandstalige programma's op de openbare televisieomroep en Nederlandstalige muziek op de radiozenders
- 640 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Emiel Verrijken over het voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heren Filip Dewinter en Jan Penris houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
- 641 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over het voorstel van decreet van de heer Herman Suykerbuyk c.s. houdende opheffing van artikel 7 en 8 van titel IV van het decreet van 10 vendémiaire jaar IV "sur la police intérieure des communes"
- 879 (1997-1998) – Nr. 3.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Marc De Laet over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
- 18 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Marc De Laet over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
- 19 (1998-1999) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Michel Doomst over het voorstel van resolutie van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende de strijd tegen de hinder veroorzaakt door het luchtverkeer van en naar de luchthaven van Zaventem
- 1021 (1997-1998) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften uitgebracht door mevrouw Anne Van Asbroeck over het ontwerp van decreet houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid
- 1376 (1998-1999) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XI
– 1377 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heren Freddy De Vilder en Johan Malcorps over het voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps en Jos Stassen betreffende de behandeling van het verzoekschrift betreffende de gezondheidsproblemen veroorzaakt door de exploitatie van de MIWA-verbrandingsoven te Sint-Niklaas
– 1382 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Carlos Lisabeth namens de werkgroep doorstorting van de aanvullende personenbelasting
– 1389 (1998-1999) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heren Freddy De Vilder en Johan Malcorps over het verzoekschrift betreffende de gezondheidsproblemen veroorzaakt door de exploitatie van de MIWA-verbrandingsoven te Sint-Niklaas
– 1390 (1998-1999) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Leonard Quintelier en mevrouw Vera Dua over het verzoekschrift betreffende veldkanonnen als milieuvervuiling en verstoring van de rust
– 1391 (1998-1999) – Nr. 1.

VERSLAG VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag over het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting en van de algemene uitgavenbe-

groting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
– 21 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende verslag van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Verslag van de Vlaamse regering over het schuldbeheer van de Vlaamse Gemeenschap
– 30 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Ontwerp van beheersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de N.V. Vlaamse Participatiemaatschappij 1998-2000 (DOC 171/1998-1999).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

Voorzitter

- Jaarverslag van het grindcomité en de subcomités – werkingsjaar 1998 (DOC 166/1998-1999) ;
- Jaarverslag 1998 van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (DOC 169/1998-1999) ;
- Jaarverslag voor de periode van 16 juli tot 31 december 1998 van het Vlaams Commissariaat voor de Media (DOC 170/1997-1998).

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Advies d.d. 14 april 1999 over het voorontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Investeringsfonds voor de Agrosector (VIA) (DOC 167/1998-1999) ;
- Rapport d.d. 14 april 1999 betreffende de inkomsten en uitgaven van het Vlaams milieubeleid – situatie begroting 1999 en prognose 2000-2005 (DOC 168/1998-1999).

MEDEDELING VAN DE KONINKLIJKE ACADEMIE VOOR GENEESKUNDE VAN BELGIË**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België werd ingediend :

- Advies van 27 maart 1999 over de toepassing van de lasertherapie (DOC 165/1998-1999).

Deze mededeling van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad van 20 april 1999 over de Kwaliteitsthema's Samenwerkingsinitiatieven Thuiszorg (Sit's) (DOC 163/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad van 20 april 1999 met betrekking tot het voorstel van decreet houdende de organisatie en subsidiëring van wijkgezondheidscentra (DOC 164/1998-1999).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 1588, 1589, 1594, 1622, 1639 en 1656 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1654 en 1655 (samengevoegde zaken).

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot aanvulling van de agenda**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik stel voor om het voorstel van decreet van mezelf houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielerveproeven ook te behandelen (Stuk 1265). Wanneer kunnen we dit voorstel tot aanvulling van de agenda behandelen ?

De voorzitter : Ik stel voor om woensdag voor de stemmingen dit voorstel tot aanvulling van de agenda te behandelen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1997

– 23-B (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

– 24 (1998-1999) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1997.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Platteau, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : In de commissie heeft de voorzitter zich verheugd over het feit dat op minder dan drie jaar een achterstand van twaalf jaar is ingelopen. Hij heeft daar heel wat mensen voor gefeliciteerd, in de eerste plaats de minister,

maar ook mensen van het Rekenhof. Ik sluit me daarbij aan.

Ik wil even terugkomen op wat de heer Taylor in de commissie heeft gezegd : dat mijn interpellatie van drie jaar geleden het startschot betekende. De minister heeft toen iedereen aan het werk gezet. We hebben gerealiseerd wat de federale overheid niet kan. Waar een wil is, is dus een weg. We zijn een voorbeeld en ik ben er fier op dat ik aan de basis van deze zaak lig. Mevrouw Duroi van het Rekenhof heeft dat overigens bevestigd.

Inhoudelijk heeft het Rekenhof enkele voorbehouden gemaakt, in verband met de ontvangsten, de diensten van afzonderlijk beheer en de instellingen van openbaar nut categorie A. Al die zaken zijn correct opgesteld, behalve voor OVAM. Ook bij de rekening van de thesaurie is enig voorbehoud aangekend. Maar ik wil vooral de aandacht trekken op de rekening van de vermogenswijzigingen. Het Rekenhof heeft daarover gezegd : 'Daar de nieuwe inventarisatie wordt uitgevoerd met einddatum 31 december 1996 en de administratie voor alle wijzigingen van na die datum vertrouwt op de geregistreerde gegevens en de bestaande procedures, werd als gevolg van zijn controle door het Rekenhof bij de Vlaamse minister van Financiën reeds aangedrongen op het inbouwen van minimale controles om te verzekeren dat alle vermogenswijzigingen die na 1 januari 1997 plaats hebben gehad, inderdaad worden geregistreerd zodat ze kunnen worden gebruikt als input voor de beginbalans van de economische boekhouding'.

Dit wordt verder onderzocht. Dit is natuurlijk spitstechnologie. De minister legt zich daar op toe, is er zelfs door gepassioneerd. Als we dat willen, kunnen we aan de top staan met onze budgettaire boekhouding. Ik dring erop aan dat dit wordt gerealiseerd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1997.

Voorzitter

AFDELING 2

TITEL I

Vaststelling van de vastleggingskredieten

Verrichtingen gedaan ter uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 4

HOOFDSTUK I

De vastleggingskredieten – gesplitste kredieten – bedragen voor het begrotingsjaar 1997 in totaal BEF 35.499.860.248 (tabel A, kolom 5).

Vastleggingen gedaan in uitvoering van de begroting

Dit bedrag werd omgedeeld bij de begrotingsdecreten en is als volgt samengesteld :

AFDELING 1

Vaststelling van de vastleggingen

a. oorspronkelijke begroting :	BEF	33.798.800.000
b. aanpassing van de begroting :	BEF	476.400.000
c. overdracht van kredieten ingevolge artikel 3, § 4 en artikel 5 van het decreet van 14 mei 1996 en van andere decreetsbepalingen :	BEF	1.224.660.248
- (tabel A, kolommen 1,2,3 en 4).

Artikel 1

De vastleggingen van uitgaven ten laste van de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1997 bedragen, voor de gesplitste kredieten, overeenkomstig de bijgaande tabel A, kolom 6, de som van BEF 32.520.269.401.

– *Aangenomen.*

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Artikel 2

De vastleggingen van uitgaven ten laste van de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1997 bedragen, voor de variabele kredieten, overeenkomstig de bijgaande tabel A, kolom 6, de som van BEF 3.464.010.844.

Het bedrag van de voor het begrotingsjaar 1997 beschikbaar gestelde omgedeelde vastleggingskredieten wordt als volgt verminderd :

- I. De vastleggingskredieten die naar het volgende begrotingsjaar worden overgedragen bij toepassing van
- artikel 3, § 4 en artikel 5 van het decreet van 14 mei 1996 betreffende de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds,
 - van artikel 10, § 3 van het decreet van 20 december 1996 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1997,
 - van artikel 10, § 2 van het decreet van 19 december 1997 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1998,
 - van artikel 10, §§ 3 en 4 van het decreet van 7 juli 1998 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1998 :
- BEF 2.058.772.713

Artikel 3

Van de in artikel 2 vermelde vastleggingen zijn er voor BEF 1.120.077 vastleggingen die de beschikbare middelen van het desbetreffend organiek begrotingsfonds overschrijden. Deze overschrijding komt in mindering van de voor vastlegging beschikbare middelen van het volgende jaar (tabel A, kolom 8 en tabel D).

– *Aangenomen.*

II. De beschikbaar gebleven vastleggingskredieten die worden geannuleerd bij toepassing van de

Voorzitter

artikelen 34 en 35 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 :
 BEF 920.818.134
 (tabel A, kolommen 9 en 10).

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovenstaande artikelen 4 en 5, worden de definitieve, omgedeelde vastleggingskredieten voor het begrotingsjaar 1997 vastgesteld op BEF 32.520.269.401 ; som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar 1997 geboekte vastleggingen (tabel A, kolommen 6 en 11).

– *Aangenomen.*

Artikel 7

De vastleggingskredieten – variabele kredieten – bedragen voor het begrotingsjaar 1997 in het totaal BEF 8.493.247.754 (tabel A, kolom 5).

Dit bedrag is als volgt samengesteld :

a. overeenkomstig de ontvangsten op de middelenbegroting :	BEF	6.214.016.593
b. de kredietoverdracht overeenkomstig artikel 45, § 2 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 :	BEF	2.266.324.013
c. de kredietverhoging ten gevolge van de annulatie van vastleggingen van vorige jaren :	BEF	12.907.148

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De in totaal voor het begrotingsjaar 1997 omgedeelde vastleggingskredieten – variabele kredieten – worden verminderd met een bedrag van BEF 5.029.236.910 dat, bij toepassing van artikel 45, § 2 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, naar het volgende begrotingsjaar wordt overgedragen (tabel A, kolom 9).

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovenstaande artikelen 7 en 8 worden de definitieve vastleggingskredieten – variabele kredieten – voor het begrotingsjaar 1997 vastgesteld op BEF 3.464.010.844 ; som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar 1997 geboekte vastleggingen (tabel A, kolommen 6 en 11).

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Ontvangsten en uitgaven gedaan in uitvoering van de begroting

AFDELING 1

Vaststelling van de ontvangsten

Artikel 10

Onder voorbehoud dat de vastgestelde rechten opgenomen in de beheersrekening "Bestuur Personeel Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit", Administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het Departement Onderwijs worden bevestigd, bedragen de op het begrotingsjaar 1997 ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschap vastgestelde rechten, overeenkomstig de bijgaande tabel B, kolom 3, de som van BEF 568.681.772.749.

Deze som is als volgt samengesteld :

– algemene ontvangsten :	BEF	548.788.821.877
– toegewezen ontvangsten :	BEF	9.892.950.872
– opbrengst van leningen :	BEF	10.000.000.000

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De op hetzelfde begrotingsjaar 1997 aangerekende ontvangsten worden vastgesteld op BEF 563.390.329.184.

Deze som is als volgt samengesteld :

– algemene ontvangsten :	BEF	547.176.312.591
– toegewezen ontvangsten :	BEF	6.214.016.593
– opbrengst van leningen :	BEF	10.000.000.000
- (tabel B, kolom 4).

Voorzitter*– Aangenomen.*

Artikel 12

Onder voorbehoud dat de vastgestelde rechten opgenomen in de beheersrekening "Bestuur Personeel Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit", Administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het Departement Onderwijs worden bevestigd, bedragen de vastgestelde rechten nog te innen bij de afsluiting van het begrotingsjaar 1997 BEF 5.291.443.565.

Deze som is als volgt samengesteld :

- a) geannuleerde of in onbepaald uitstel gebrachte rechten :
– algemene ontvangsten :	BEF	115.709.630
– toegewezen ontvangsten :	BEF	85.249.507
- b) naar het volgende begrotingsjaar overgedragen rechten :
– algemene ontvangsten :	BEF	1.496.799.656
– toegewezen ontvangsten :	BEF	3.593.684.772
- (tabel B, kolommen 5, 6 en 7).

– Aangenomen.

AFDELING 2

Vaststelling van de uitgaven

Artikel 13

De tijdens het begrotingsjaar 1997 aangerekende ordonnanceringsen worden als volgt vastgesteld :

A. algemene diensten :	BEF	546.694.642.736
1. ten laste van niet-gesplitste kredieten :	BEF	519.895.111.205
2. ten laste van ordonnanceringskredieten :	BEF	26.799.531.531
B. begrotingsfondsen :	BEF	2.286.526.603
C. titel III : (tabel C, kolom 7).	BEF	23.991.990.382

– Aangenomen.

Artikel 14

De ten laste van het begrotingsjaar 1997 uitgevoerde betalingen, verantwoord of geregulariseerd, bedragen :

A. algemene diensten : ten laste van		
– niet-gesplitste kredieten :	BEF	519.893.635.316
– ordonnanceringskredieten :	BEF	26.799.503.466
B. begrotingsfondsen :	BEF	2.286.526.603
C. titel III : (tabel C, kolommen 7-9)	BEF	23.991.990.382

– Aangenomen.

Artikel 14bis

Een machtiging tot de rechtstreekse uitgave op basisallocatie 34.01 van programma 12.10 ten belope van BEF 300.000 op de kas van de rekenplichtige van de rekening van de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek wordt toegekend.

– Aangenomen.

Artikel 15

De ten laste van de begroting 1997 aangerekende betalingen, waarvan, bij toepassing van artikel 79 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, de verantwoording of de regularisatie naar een volgende begrotingsjaar wordt verwezen, bedragen :

A. algemene diensten : ten laste van		
– niet-gesplitste kredieten :	BEF	1.475.889
– ordonnanceringskredieten :	BEF	28.065
B. begrotingsfondsen :	BEF	0
C. titel III : (tabel C, kolom 9).	BEF	0

– Aangenomen.

Voorzitter

AFDELING 3

Vaststelling van de betalingskredieten

Artikel 16

De betalingskredieten beschikbaar gesteld aan en omgedeeld door het Vlaams Parlement bedragen voor het begrotingsjaar 1997 :

- algemene diensten :
 - niet-gesplitste kredieten : BEF 555.283.361.540
 - ordonnanceringskredieten : BEF 34.206.038.622
 - begrotingsfondsen : BEF 8.704.732.999
 - titel III : BEF 24.838.917.243
- (tabel C, kolom 6).

Die bedragen omvatten :

I. De betalingskredieten bestemd bij de begrotingsdecreten en bij decreet, als volgt onderverdeeld :

1. Oorspronkelijke begrotingen :

- a) algemene diensten :
 - niet-gesplitste kredieten : BEF 521.850.900.000
 - ordonnanceringskredieten : BEF 31.904.100.000
 - b) begrotingsfondsen : BEF 5.889.500.000
 - c) titel III : BEF 13.500.000.000
- (tabel C, kolom 2).

2. Aanpassingen van de kredieten :

Vermeerderingen :

- a) algemene diensten :
 - niet-gesplitste kredieten : BEF 9.650.300.000
 - ordonnanceringskredieten : BEF 1.064.700.000
- b) begrotingsfondsen : BEF 43.100.000
- c) titel III : BEF 10.483.800.000

Verminderingen :

- a) algemene diensten :
 - niet-gesplitste kredieten : BEF 8.170.900.000
 - ordonnanceringskredieten : BEF 702.900.000

- b) begrotingsfondsen : BEF 89.200.000
 - c) titel III : BEF 0
- (tabel C, kolommen 3 en 4).

II. De betalingskredieten voor de begrotingsfondsen overeenkomstig artikel 45, § 2 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, aangepast aan de op de overeenkomstige posten van de middelenbegroting aangerekende ontvangsten, bedragen voor het begrotingsjaar 1997

(tabel C, kolom 2). : BEF 6.214.016.593

III. De overdrachten van betalingskredieten bij toepassing van de artikelen 34 en 35 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 en van speciale bepalingen, als volgt samengesteld :

a) algemene diensten :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 31.953.061.540
- ordonnanceringskredieten : BEF 1.940.138.622

b) begrotingsfondsen : BEF 2.490.716.406

c) titel III : BEF 855.117.243

(tabel C, kolom 5).

– *Aangenomen.*

Artikel 17

De ordonnanceringskredieten van basisallocatie 12.20 van het programma 44.10 werden voor een bedrag van BEF 53.143.820 overgeschreven naar basisallocatie 33.01 van hetzelfde programma.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Het bedrag van de voor het begrotingsjaar 1997 beschikbaar gestelde omgedeelde betalingskredieten wordt als volgt verminderd :

I. De betalingskredieten die naar het volgende begrotingsjaar worden overgedragen bij toepassing van

- de artikelen 34, 35 en 45, § 2 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991,

Voorzitter

- artikel 10, §§ 1, 3, 4, 5 en 6 van het decreet van 19 december 1997 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1998,
- artikel 10, §§ 1, 3 en 6 van het decreet van 7 juli 1998 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1998 :

a) algemene diensten :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 29.938.102.905
- ordonnanceringskredieten : BEF 3.702.378.951

- b) begrotingsfondsen : BEF 6.418.206.396
- c) titel III : BEF 846.926.861

II. De beschikbaar gebleven betalingskredieten die worden geannuleerd bedragen voor :

a) algemene diensten :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 5.450.147.430
- ordonnanceringskredieten : BEF 3.704.128.140

- b) begrotingsfondsen : BEF 0

- c) titel III : BEF 0
- (tabel C, kolommen 12 en 13).

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Ten bezware van begrotingsfondsen werden voor BEF 249.041 ordonnanceringen gedaan boven de beschikbare kredieten. Deze overschrijding vermindert de voor ordonnanciering beschikbare middelen van het volgende jaar.

(tabel C, kolom 11 en 13 en tabel D)

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In afwijking van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, inzonderheid artikel 33, werden de volgende betalingen op 30 december 1997 uitgevoerd :

Ordonnantienummer	Bedrag
98 02 86 30100	80.333
98 02 86 30101	138.605
98 02 86 30102	66.940

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovenstaande artikelen 16 en 18 hierboven, worden de definitieve kredieten voor het begrotingsjaar 1997 als volgt vastgesteld :

1. algemene diensten

- niet-gesplitste kredieten : BEF 519.895.111.205
- ordonnanceringskredieten : BEF 26.799.531.531

- 2. begrotingsfondsen : BEF 2.286.526.603

- 3. titel III : BEF 23.991.990.382

Die sommen zijn gelijk aan de ordonnanceringen aangerekend ten laste van de begroting 1997, overeenkomstig tabel C kolommen 7 en 14.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Ontvangsten en uitgaven gedaan in uitvoering van de Diensten met Afzonderlijk beheer

AFDELING 1

Vaststelling van de ontvangsten

Artikel 22

Onder voorbehoud dat de vastgestelde rechten opgenomen in de beheersrekening "Schadegevallen van het Vlaamse Gewest", afdeling Boekhouding en Begroting, Departement Leefmilieu en Infrastructuur (DAB Vlaams Infrastructuurfonds) worden bevestigd, bedragen de op het begrotingsjaar 1997 door de Diensten met Afzonderlijk Beheer vastgestelde rechten, overeenkomstig de bijgaande tabel E, kolom 3, de som van BEF 52.319.128.550.

Voorzitter– *Aangenomen.*

Artikel 23

De op hetzelfde begrotingsjaar 1997 aangerekende ontvangsten, worden overeenkomstig de bijgaande tabel E, kolom 4, vastgesteld op BEF 41.252.376.614.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Onder voorbehoud dat de vastgestelde rechten opgenomen in de beheersrekening "Schadegevallen van het Vlaamse Gewest", afdeling Boekhouding en Begroting, Departement Leefmilieu en Infrastructuur (DAB Vlaams Infrastructuurfonds) worden bevestigd, bedragen de vastgestelde rechten nog te innen bij de afsluiting van het begrotingsjaar 1997 BEF 11.066.751.936.

Deze som is als volgt samengesteld :

a) geannuleerde of in onbetaald uitstel gebrachte rechten :	BEF	1.203.459.499
b) naar het volgende begrotingsjaar overgedragen rechten :	BEF	9.863.292.437
- (tabel E, kolom 5,6 en 7).

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Vaststelling van de vastleggingen

Artikel 25

De vastleggingen van uitgaven ten laste van de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1997 bedragen, overeenkomstig de bijgaande tabel F, kolom 6, de som van BEF 39.123.312.265.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Vaststelling van de vastleggingskredieten

Artikel 26

De vastleggingskredieten beschikbaar gesteld aan en omgedeeld door het Vlaams Parlement bedragen, overeenkomstig de bijgaande tabel F, kolom 5, voor het begrotingsjaar 1997 BEF 41.150.091.031.

Dit bedrag is als volgt samengesteld :

a. oorspronkelijke begroting :	BEF	38.727.600.000
b. aanpassing van de begroting		
– vermeerdering :	BEF	542.400.000
– vermindering :	BEF	362.700.000
c. overdracht van vastleggingskredieten overeenkomstig artikelen 84 en 93 van het decreet van 20 december 1996 houdende de algemene uitgavenbegroting 1997 :	BEF	2.242.791.031
- (tabel F, kolommen 1 tot 4).

– *Aangenomen.*

Artikel 27

Het bedrag van de voor het begrotingsjaar 1997 beschikbaar gestelde omgedeelde vastleggingskredieten wordt als volgt verminderd :

- I. De vastleggingskredieten die naar het volgende begrotingsjaar worden overgedragen bij toepassing van :
- artikelen 92 en 101 van het decreet van 19 december 1997 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1998,

BEF 1.329.103.880

- II. De beschikbaar gebleven vastleggingskredieten die worden geannuleerd, bij toepassing van de artikelen 34 en 35 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 :

BEF 727.204.747

(tabel F, kolommen 9 en 10).

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 28

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovenstaande artikelen 26 en 27, worden de definitieve, omgedeelde vastleggingskredieten voor het begrotingsjaar 1997 vastgesteld op BEF 39.123.312.265 ; som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar 1997 geboekte vastleggingen (tabel F, kolommen 6 en 11).

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Vaststelling van de uitgaven

Artikel 29

De tijdens het begrotingsjaar 1997 aangerekende ordonnanceringskredieten worden als volgt vastgesteld :

- ten laste van de niet-gesplitste kredieten :
BEF 3.468.953.671
 - ten laste van de ordonnanceringskredieten :
BEF 32.117.199.532
- (tabel G, kolom 7).

– *Aangenomen.*

AFDELING 5

Vaststelling van de betalingskredieten

Artikel 30

De betalingskredieten beschikbaar gesteld aan en omgedeeld door het Vlaams Parlement bedragen voor het begrotingsjaar 1997 :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 4.568.142.310
 - ordonnanceringskredieten : BEF 64.841.844.263
- (tabel G, kolom 6).

Die bedragen omvatten :

- I. De betalingskredieten bestemd bij de begrotingsdecreten en bij decreet, als volgt onderverdeeld :

1. Oorspronkelijke begrotingen :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 2.747.304.000
- ordonnanceringskredieten : BEF 41.190.800.000

2. Aanpassing van de kredieten :

Vermeerderingen :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 1.807.216.931
- ordonnanceringskredieten : BEF 5.804.300.000

Verminderingen :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 379.000
 - ordonnanceringskredieten : BEF 295.500.000
- (tabel G, kolommen 2, 3 en 4).

II. De overdrachten van betalingskredieten bij toepassing van speciale decreetsbepalingen, als volgt samengesteld :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 14.000.379
 - ordonnanceringskredieten : BEF 18.142.244.263
- (tabel G, kolom 5).

– *Aangenomen.*

Artikel 31

Het bedrag van de voor het begrotingsjaar 1997 beschikbaar gestelde omgedeelde betalingskredieten wordt als volgt verminderd :

I. De betalingskredieten die naar het volgende begrotingsjaar worden overgedragen bij toepassing van speciale decreetsbepalingen :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 124.597.899
- ordonnanceringskredieten : BEF 0

II. De beschikbaar gebleven betalingskredieten die worden geannuleerd bedragen voor de :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 974.590.740
 - ordonnanceringskredieten : BEF 32.724.644.731
- (tabel G, kolommen 11 en 12).

– *Aangenomen.*

Artikel 32

Er worden geen aanvullende kredieten toegekend tot dekking van de uitgaven gedaan buiten of boven de omgedeelde kredieten uitgetrokken voor het begrotingsjaar 1997.
(tabel G, kolom 9).

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 33

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovenstaande artikelen 30, 31 en 32, worden de definitieve kredieten voor het begrotingsjaar 1997 als volgt vastgesteld :

- niet-gesplitste kredieten : BEF 3.468.953.671
- ordonnanceringskredieten : BEF 32.117.199.532

Die sommen zijn gelijk aan de ordonnanceringen aangerekend ten laste van de begroting 1997, overeenkomstig tabel G kolommen 7 en 13.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Vastleggingen gedaan in uitvoering van het begrotingsdecreet

AFDELING 1

Vaststelling van de vastleggingsmachtigingen

Artikel 34

De in toepassing van de artikelen 16, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 101, 105 en 106 van het begrotingsdecreet en van de artikelen 38, 39 en 27 van het aanpassingsdecreet toegewezen vastleggingsmachtigingen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt A1, kolom 2), de som van BEF 13.046.117.029.

– *Aangenomen.*

Artikel 35

De in toepassing van de artikelen 19, 22, 84, 87, 89, 93, 100, 103, 104, 108, 110, 111 en 112 van het begrotingsdecreet en van de artikelen 12, 13, 24, 25, 28, 32, 34, 35 en 37 van het aanpassingsdecreet toegewezen machtigingen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H

(punt A2, kolom 2), de som van BEF 64.866.338.238 .

– *Aangenomen.*

Artikel 36

De in toepassing van de artikelen 15 en 101 van het begrotingsdecreet toegewezen machtigingen tot het aangaan van verbintenissen strekkende tot betaling van de intrest en de aflossing van leningen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt B, kolom 2), de som van BEF 6.035.175.000.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Vaststelling van de aanwending

Artikel 37

De aanwendingen van de door de artikelen 16, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 101, 105 en 106 van het begrotingsdecreet en van de artikelen 38, 39 en 27 van het aanpassingsdecreet toegewezen machtigingen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt A1, kolom 3) de som van BEF 13.011.174.059.

De niet-aangewende en de naar het volgende begrotingsjaar over te dragen machtigingen belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt A1, kolom 6) de som van BEF 23.600.000.

De niet-aangewende en te annuleren machtigingen toegewezen door deze artikelen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt A1, kolom 7), de som van BEF 11.342.970.

– *Aangenomen.*

Artikel 38

De aanwendingen van de door de artikelen 19, 22, 84, 87, 89, 93, 100, 103, 104, 108, 110, 111 en 112 van het begrotingsdecreet en van de artikelen 12, 13, 24, 25, 28, 32, 34, 35 en 37 van het aanpassingsdecreet toegewezen machtigingen voor het begro-

Voorzitter

tingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt A2, kolom 3), de som van BEF 58.887.186.070.

De niet-aangewende en de naar het volgende begrotingsjaar over te dragen machtigingen belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt A2, kolom 6), de som van BEF 6.239.885.925.

De niet-aangewende en te annuleren machtigingen toegewezen door deze bepalingen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt A2, kolom 7), de som van BEF 1.251.750.378.

Aanvullende machtigingen ten bedrage van BEF 1.482.954.274 en BEF 29.529.861 worden toegewezen tot regularisatie van de aanwendungen gedaan boven de machtigingen toegewezen door het artikel 112 van het begrotingsdecreet en het artikel 24 van het aanpassingsdecreet met betrekking tot het Limburgfonds en de Luchthaven Antwerpen.

– *Aangenomen.*

Artikel 39

De aanwendungen van de door de artikelen 15 en 101 van het begrotingsdecreet toegewezen machtigingen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt B, kolom 3), de som van BEF 6.035.175.000.

De niet-aangewende en te annuleren machtigingen toegewezen door deze bepalingen voor het begrotingsjaar 1997 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel H (punt B, kolom 7), de som van BEF 0.

– *Aangenomen.*

TITEL II

Verrichtingen gedaan ter uitvoering van de begrotingen van de Instellingen van Openbaar Nut van categorie A, opgesomd in artikel 1 van de Wet van 16 maart 1954

HOOFDSTUK I

Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), ingesteld bij decreet van 2 juli 1981 (BS van 25 juli 1981)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 40

De eindregeling van de begroting van OVAM is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 1.749.271.575
- de uitgaven op een bedrag van BEF 1.818.536.462

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een tekort is van BEF 69.264.887 dat, rekening houdend met niet aangerekende ontvangsten in vorige jaren ten belope van BEF 25.165.538 en gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 2.291.674.093, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 terugbrengt tot BEF 2.247.574.744.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD), ingesteld bij decreet van 21 december 1994 (BS van 31.12.1994)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 41

De eindregeling van de begroting van VFLD is, voor het begrotingsjaar 1997 als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 697.700.000

Voorzitter

– de uitgaven op een bedrag van BEF 585.405.334

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 112.294.666 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 161.857.247, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 274.151.913.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Vlaams Infrastructuurfonds voor
Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA),
ingesteld bij decreet van 23 februari 1994
(BS van 01.06.1994)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 42

De eindregeling van de begroting van het VIPA is, voor het begrotingsjaar 1997 als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 7.275.443.462
- de uitgaven op een bedrag van BEF 6.865.890.172

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 409.553.290 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 1.371.827.160, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 1.781.380.450.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Fonds voor de Economische Expansie en
de Regionale Reconvertie – middelgrote en
grote ondernemingen (FEERR-MGO),
ingesteld bij decreet van 21 december 1990
(B.S. van 29.12.1990)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 43

De eindregeling van de begroting van het FEERR – MGO is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 5.766.581.579
- de uitgaven op een bedrag van BEF 4.678.739.648

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 1.087.841.931 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 699.640.797, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 1.787.482.728.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Fonds voor de Economische Expansie en
de Regionale Reconvertie – kleine ondernemingen
(FEERR-KO), ingesteld bij decreet van
21 december 1990 (BS van 29.12.1990)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 44

De eindregeling van de begroting van het FEERR – KO is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 4.433.762.546
- de uitgaven op een bedrag van BEF 4.429.638.873

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 4.123.673 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 7.303.540, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 11.427.213.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 200.000.000
- de uitgaven op een bedrag van BEF 17.118.754

HOOFDSTUK VI

Fonds voor het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen (FIOV), ingesteld bij decreet van 21 december 1990 (BS van 29.12.1990)

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 182.881.246 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 1.181.815.409, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 1.364.696.655.

– *Aangenomen.*

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 45

De eindregeling van de begroting van het FIOV is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 1.762.506.925
- de uitgaven op een bedrag van BEF 1.592.283.343

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 170.223.582 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 83.863.786, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 254.087.368.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII

Investeringsfonds voor grond- en woonbeleid voor Vlaams Brabant (VLABINVEST), ingesteld bij decreet van 25 juni 1992 (BS van 11.07.1992)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 46

De eindregeling van de begroting van het VLABINVEST is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

HOOFDSTUK VIII

Fonds Bijzondere Jeugdbijstand, ingesteld bij decreet van 21 december 1990 (BS van 29.12.1990)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 47

De eindregeling van de begroting van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 5.833.549.011
- de uitgaven op een bedrag van BEF 5.922.195.350

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een tekort is van BEF 88.646.339 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 172.940.120, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 terugbrengt tot BEF 84.293.781.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IX

Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), ingesteld bij decreet van 12 december 1990 (BS van 21.12.1990)

AFDELING 1

Lopend jaar

Voorzitter

Artikel 48

De eindregeling van de begroting van de VMM is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 3.839.371.890
- de uitgaven op een bedrag van BEF 2.836.296.636

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 1.003.075.254 dat, gevoegd bij het saldo op 31 december 1996 van BEF 0, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 1.003.075.254.

- *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Fonds Film in Vlaanderen (FIV), ingesteld bij
decreet van 22 december 1993
(BS van 29.12.1993)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 49

De eindregeling van de begroting van het FIV is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 205.612.697
- de uitgaven op een bedrag van BEF 298.135.400

zodat er op 31 december 1997 een tekort is van BEF 92.522.703 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 155.985.093 het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 terugbrengt tot BEF 63.462.390.

- *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XI

Grindfonds, ingesteld bij decreet van 14 juli 1993
(BS van 14.10.1993)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 50

De eindregeling van de begroting van het Grindfonds is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 129.497.010
- de uitgaven op een bedrag van BEF 87.033.739

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 42.463.271 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 345.279.497, het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 387.742.768.

- *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XII

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF),
ingesteld bij decreet van 22 december 1993
(BS van 29.12.1993)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 51

De eindregeling van de begroting van het VLIF is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 1.391.809.224
- de uitgaven op een bedrag van BEF 1.446.971.286

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een tekort is van BEF 55.162.062 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 57.955.181 het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 terugbrengt tot BEF 2.793.119.

- *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK XIII

Limburgfonds, ingesteld bij decreet van 13 juli 1994
(BS van 21.10.1994)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 52

De eindregeling van de begroting van het Limburgfonds is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 6.085.385.249
- de uitgaven op een bedrag van BEF 4.918.974.523

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 1.166.410.726 dat, gevoegd bij het overschot op 31 december 1996 van BEF 945.123.903 het gecumuleerd overschot op 31 december 1997 verhoogt tot BEF 2.111.534.629.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XIV

Fonds Vlaanderen-Azië, ingesteld bij
decreet van 20 december 1996
(BS van 31.12.1996)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 53

De eindregeling van de begroting van het Fonds Vlaanderen-Azië is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 150.000.000
- de uitgaven op een bedrag van BEF 0

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 150.000.000. Het overschot op 31 december 1997 bedraagt BEF 150.000.000.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XV

Financieringsinstrument voor de Vlaamse
Visserij- en Aquicultuursector (FIVA),
ingesteld bij decreet van 13 mei 1997
(BS van 17.06.1997)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 54

De eindregeling van de begroting van het Fonds voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 27.800.000
- de uitgaven op een bedrag van BEF 959.820

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 26.840.180. Het overschot op 31 december 1997 bedraagt BEF 26.840.180.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XVI

Vlaams Egalisatie Rente Fonds (VERF),
ingesteld bij decreet van 16 december 1997
(BS van 30.12.1997)

AFDELING 1

Lopend jaar

Artikel 55

De eindregeling van de begroting van het Vlaams Egalisatie Rente Fonds is, voor het begrotingsjaar 1997, als volgt vastgesteld :

Voorzitter

- de ontvangsten op een bedrag van BEF 1.918.600.000
- de uitgaven op een bedrag van BEF 0

zodat er voor het begrotingsjaar 1997 een overschot is van BEF 1.918.600.000. Het overschot op 31 december 1997 bedraagt BEF 1.918.600.000.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999 – 1299 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 17

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999.

De algemene bespreking is geopend.

De heren Keulen, Vanvelthoven, Van Looy, Desmet, Van Nieuwkerke, Tobback, Swennen, Deprez, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijk verslag.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Het Rekenhof heeft heel wat technische opmerkingen gemaakt. Tot mijn grote vreugde heeft de minister daar direct op ingespeeld met een serie amendementen, wat 90 percent van de problemen heeft opgelost. Verder verwijs ik naar mijn betoog in de commissie voor Financiën.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Ik wil nog even op artikel 15 ingaan, dat handelt over Gasthuisberg. Dit artikel wil een reeks dossiers regulariseren voor een bedrag van 800 miljoen frank. We hebben daarover in de commissie voor Welzijn, Gezin en Gezondheid extra uitleg gevraagd aan de minister.

Ze heeft ons verzekerd dat alles definitief in orde was. Na de bespreking in de commissie kwam er echter een brief van het Rekenhof die op een paar pijnpunten wees.

De minister heeft voor een aantal regularisaties namelijk pas na aanvang van de werken de toelating gegeven. Dat is in strijd met de vigerende wetgeving.

Ik neem aan dat we hier overheen stappen bij de stemming van dit ontwerp en dat men de zaak, hoewel niet conform de wetgeving, regulariseert.

Erger is echter wat er wordt aangehaald in punt 2 van de brief. Het Rekenhof merkt op dat voor een aantal dossiers, waarbij de minister zelf geen toelating had gegeven, de werken zijn geregulariseerd. Daar kunnen we bij de stemming niet licht overheen gaan. Het ontwerp bepaalt immers dat alleen de dossiers die in orde zijn, kunnen worden geregulariseerd.

De feiten die in punt 3 worden aangehaald, zijn helemaal niet netjes. Het Rekenhof merkt op dat er voor de twee laatste dossiers geen vastlegging is gebeurd. Mevrouw de minister, u hebt in de commissie gezegd dat dit wel het geval was voor alle dossiers. Volgens het Rekenhof hebt u niet de volledige waarheid verteld. Het hof merkt bovendien op dat het ook niet mogelijk zal zijn om deze dossiers via de goedkeuring van dit ontwerp te regulariseren.

Er is een probleem met het dossier over Gasthuisberg. De procedure werd niet netjes afgehandeld. Een aantal dossiers kan men nog in orde brengen. Voor punt 2 kan dat in geen enkel geval. Dit is zo voor de dossiers die niet door de minister zijn gehandtekend.

Mevrouw de minister, ik had hierover graag duidelijkheid gehad. In de commissie hebt u iets anders verteld dan wat nu de waarheid blijkt te zijn. Hoe zal men de problemen aanpakken? Gasthuisberg heeft blijkbaar alle bedragen betaald. Het gaat onder andere om dossiers van 1992 en 1993. Gasthuisberg zal intresten vragen. Na een kleine berekening kom ik aan een paar honderd miljoen frank. Wat gaat de regering met dit dossier doen?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mevrouw Ceysens, in de commissie heb ik al gezegd dat ik, op basis van de gegevens van dat ogenblik, had kunnen zeggen dat de administratie een fout had gemaakt. Ik heb daaraan toegevoegd dat de minister steeds de fouten van de diensten op zich moet

Demeester-De Meyer

nemen. Het klopt niet dat ik niet de waarheid heb verteld. Ik heb enkel gezegd dat ik op basis van de gegevens de volle verantwoordelijkheid nam en dat ik voorstelde om de zaak recht te trekken.

Er zijn inderdaad fouten gebeurd door toezeggingen van de administratie. Gasthuisberg kan echter geen intresten aanrekenen. Het heeft zelf immers een aantal fouten gemaakt. Zolang er geen vastleggingen waren en zonder goedkeuring konden ze in feite de werken niet toewijzen.

We hebben gezamenlijk getracht de zaak correct te benaderen zonder ons weg te steken achter de reglementering, maar ook zonder begunstiging. Dat maakt dat de twee dossiers waarvoor er nog niets is vastgelegd, nu niet kunnen worden rechtgezet. Dat zal – zo nodig – dienen te gebeuren, naderhand.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik wens één specifiek punt onder de aandacht te brengen. Het gaat over hoofdstuk XII, waarin op een merkwaardige manier een wijziging van het bosdecreet wordt doorgevoerd.

Artikel 90bis wordt gewijzigd. Deze bepaling verbiedt ontbossing. De enige uitzondering hierop is de ontbossing voor het algemeen belang. Het moratorium werd ingevoerd tijdens de besprekingen over het decreet op het natuurbehoud en had als zeer lovenswaardige doelstelling het verzekeren van het behoud en de bescherming van het bos in Vlaanderen. Men wenste een stand-still te realiseren op het vlak van de natuurwaarden. Er is inderdaad te weinig natuur in Vlaanderen. De eerste vereiste is natuurlijk dat men er alles voor doet om de bestaande natuur minstens te behouden. Elk bos heeft een intrinsieke ecologische waarde. Een moratorium op ontbossing is dan ook een essentiële stap in de bescherming van de natuurwaarde.

Er is echter meer. Vlaanderen is één van de meest bosarme regio's van Europa. Wij bengelen met een bosindex van 8 percent werkelijk aan het staartje. Gelukkig worden bij internationale statistieken meestal de Belgische cijfers weergegeven. Dat we op internationaal vlak een nog min of meer behoorlijk figuur slaan, ligt louter aan de bossen in Wallonië.

Vlaanderen heeft dan ook een moratorium op ontbossingen broodnodig. Dit is natuurlijk wel vervelend voor een aantal gemeentebesturen die per se

willen verkavelen, voor projectontwikkelaars die geld uit gronden willen slaan en voor industrieën die willen uitbreiden. Een hele lobby is op gang gekomen om de strenge bepalingen van het bosdecreet uit te hollen. Ik weet dat ook minister Demeester haar best gedaan heeft om dit er door te sleuren. Het was de meerderheid, gesteund door de VLD, afdeling Kapellen, die een offensief gestart is om dit decreet uit te kleden.

Iedereen is voor het bos zolang er geen lonender alternatief bodemgebruik voorhanden is. In dat geval moet het bos wijken voor woningen en industrie. Dit is de essentie van het verzameldecreet. Bos moet kunnen wijken voor woon- en industriegebieden.

Het geheel is wel met een groen sausje overgoten. Als er ontbost wordt, moet er een compensatie betaald worden, om op een andere plaats een nieuw bos aan te planten. Iedereen weet echter op voorhand dat deze bepaling dode letter zal blijven. Waar kan uiteindelijk nog nieuw bos worden aangelegd ?

In landbouwgebieden werd dit decreetaal uitgesloten. Daar werd goed voor gezorgd. Enkel in groenen uitbreidingsgebieden mag compenserende bossing uitgevoerd worden. Dit biedt geen enkele echte meerwaarde. Dat het kappen van eender welk bos hoe dan ook een verlies van ecologische waarde met zich meebrengt, is trouwens een evidentie. Het duurt decennia vooraleer een bossysteem opgebouwd wordt. Men kan dit niet compenseren door een eenvoudig rekensommetje. Een bos is geen huis dat men zomaar afbreekt en vervolgens elders weer opbouwt.

Onze fractie is ontzettend teleurgesteld in wat daar op die bewuste commissievergadering is gebeurd. De manier waarop deze uitholling van het bosdecreet is gebeurd, is allesbehalve proper. Daarom ben ik blij dat de heer Tobback hier is.

Op dezelfde commissievergadering, mijnheer Tobback, stond een voorstel tot wijziging van decreet geagendeerd, ingediend door de heren Tobback en Quintelier. De bedoeling van dit voorstel was net om het bosbeleid en het bosbeheer te verbeteren en het bos beter te beschermen. Dit voorstel vond zijn oorsprong in een grote bezorgdheid voor het bos. Dit stond allemaal heel mooi toegelicht in een memorie van toelichting, waar we bijna door werden ontroerd, mijnheer Tobback.

Het blijft in ieder geval een zeer merkwaardige zaak dat in dezelfde commissievergadering ener-

Dua

zijds men vanuit een zeer mooie bezorgdheid om het bos een voorstel van decreet indient tot wijziging van het bosdecreet ; en anderzijds CVP en SP in een tijdelijke alliantie met de heer Van Mechelen, die in Kapellen een verkaveling in een bos wil realiseren, het hele bosdecreet via een totaal andere weg, namelijk een amendement op het verzameldecreet, proberen op de helling te zetten. Deze weinig correcte wijze van werken is op het schizofrene af.

Men wil waarschijnlijk het mooie blazoen van het oorspronkelijk voorstel niet besmeuren. Men hoopt ook dat het nageslacht zal vergeten dat het achterpoortje in het decreet van dezelfde indiener afkomstig is. Ik ben ontzettend ontgoocheld door deze gang van zaken, zeker als men bedenkt dat er in de voorbije jaren niets werd gerealiseerd van de zo vaak herhaalde beloftes inzake bosuitbreiding. De Vlaamse regering heeft herhaaldelijk beloofd dat er meer bos zou komen. In de beleidsbrief van minister Kelchtermans staat dit onder meer zeer mooi geformuleerd. Er zou tijdens deze legislatuur 10.000 hectare extra bebossing komen.

Welke evaluatie kunnen we vandaag maken ? Met veel moeite ontwaren we ongeveer 500 hectare bosuitbreiding. Het gaat bovendien dan nog vooral om populierenaanplantingen. De bosuitbreiding is dus een grote mislukking geworden. Dit programmadecreeet zal nu de verdere ontbossing vergemakkelijken. Tienduizenden hectare bos worden vogelvrij verklaard. De manoeuvres in de commissie tonen aan dat de meerderheidspartijen en de VLD niet echt wakker liggen van het lot van het bos in Vlaanderen. We betreuren ten eerste dat deze bepaling in het programmadecreeet is opgenomen. *(Applaus bij AGALEV)*

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, we hebben in de commissie een goede discussie gevoerd over deze begrotingsaanpassingen. Niemand zal betwisten dat de toestand van de economie en ook de begroting erg goed oogt. De minister heeft ons bovendien cijfermateriaal bezorgd waarbij blijkt dat de prognoses gunstig zijn. We stellen verder met genoeg vast dat in deze begrotingsaanpassingen met een aantal van onze verzuchtingen rekening is gehouden. Ik denk dan onder meer aan de investeringen in infrastructuur.

Ik wil ook even iets zeggen over wat ons in de toekomst te doen staat. De begrotingsoverschotten die geleidelijk het licht zien, moeten volgens ons vooral worden aangewend voor beroepsopleiding. De tewerkstellingskansen van vele mensen moeten worden vergroot. Verder stellen we vast dat de jarenlange besparingspolitiek ons heeft opgezadeld met een investeringsachterstand. Stilaan moeten we niet onbelangrijke inspanningen doen om die achterstand weg te werken. Ook voor huisvesting moet er een inspanning gebeuren. De huisvesting in sommige steden en gemeenten is werkelijk belabberd. We moeten een initiatief nemen, eentje zoals de toenmalige minister De Batselier op gang had getrokken. Tijdens de volgende zittingsperiode moet dat een prioriteit worden.

We verheugen ons over de mogelijkheden op begrotingsvlak. Ik feliciteer de Vlaamse regering voor het in orde brengen van haar rekeningen. Daardoor zijn we in staat om binnen de normale wettelijke termijn onze begrotingen en daarna ook onze rekeningen goed te keuren. Dat is een goede zaak voor de democratie, want het Vlaams Parlement krijgt nu de mogelijkheid om aan de hand van de rekeningen de werkelijke begrotingstoestand te evalueren. *(Applaus bij de SP)*

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Hoewel ik heb beloofd niets meer over dit onderwerp te zeggen, wil ik na de zeer interessante uiteenzetting van de heer Bossuyt toch nog het volgende kwijt. In de commissie heb ik gezegd dat het goed is, maar dat het nog beter kan. Ik heb toen de aandacht gevestigd op het feit dat twee belangrijke meevallers deze regering helpen : de historisch lage intresten en de voorsnog gunstige effecten van de financieringswet. Dat moet worden gezegd, want dit sprookje zal niet blijven duren.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : De heer Platteau zal het me niet kwalijk nemen dat ik dit heb vermeld. Wanneer het slecht gaat, dan krijgt de meerderheid de schuld. Wanneer het dan goed gaat, mogen we toch ook ons deel daarvan opeisen.

De voorzitter : De heer Vandembroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandembroeke : We zullen deze wijze uitspraak van de heer Bossuyt herhalen op woensdag, bij de begrotingsbespreking.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999.

De door de commissies aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Cultuur

Artikel 1

Artikel 2, § 2, van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om mee te werken aan de oprichting van een vereniging zonder winstgevend doel, teneinde de samenwerking tussen alle openbare bibliotheken te bevorderen en te concretiseren, alsmede te voorzien in de ontwikkeling en het beheer van centrale catalogi en centrale voorzieningen voor informatietechnologie voor het openbaar bibliotheekwerk."

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 4, paragraaf 1, punt 3, van hetzelfde decreet wordt tussen de woorden "Beschikken over" en de woorden "actuele collecties", de woorden "overwegend Nederlandstalige en" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1990, wordt vervangen als volgt :

" Artikel 5

§ 1.1. Overeenkomstig de voorschriften van dit decreet en de besluiten tot uitvoering ervan worden de gemeenten verplicht tot het oprichten, organiseren en bekostigen van erkende openbare bibliotheken. De gemeente Herstappe wordt hiervan vrijgesteld.

2. Uiterlijk op 1 januari 2001 moet elke gemeente beschikken over een krachtens dit decreet erkende gemeentelijke openbare bibliotheek.

3. De Vlaamse regering kan tevens een gemeente van minder dan 8.000 inwoners toestaan zich te verenigen met een aangrenzende gemeente voor het oprichten en organiseren van een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek, als er geen erkende openbare bibliotheek op haar grondgebied bestaat.

§ 2. Indien een gemeente haar verplichting tot het oprichten van een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek niet is nagekomen tegen de bij paragraaf 1, punt 2, bedoelde datum, dan kan de Vlaamse regering, na de in gebreke blijvende gemeente te hebben gehoord, op het grondgebied van deze gemeente bij maatregel van ambtswege een plaatselijke openbare bibliotheek oprichten. De uitgaven voor het oprichten en in stand houden door de Vlaamse regering van een plaatselijke openbare bibliotheek worden ten laste van de in gebreke blijvende gemeente gelegd overeenkomstig de in de nieuwe gemeentewet bepaalde procedure wat betreft de gemeenten opgesomd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en de gemeente Voeren, en de in het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, bepaalde procedure wat betreft de overige gemeenten.

De Vlaamse regering kan, na het verstrijken van de termijn bepaald in een uit briefwisseling blijkende uitdrukkelijke waarschuwing, één of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven teneinde de maatregelen ten uitvoer te brengen die inzake het organiseren en bekostigen van een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek zijn voorgeschreven door dit decreet en de besluiten tot uitvoering ervan."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 4

Artikel 7, paragraaf 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd door artikel 22, paragraaf 2 van het decreet van 22 november 1995 houdende begeleiding van de aanpassing van de begroting 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Binnen het raam van de daartoe in de begroting vastgestelde kredieten verleent de Vlaamse regering volgende subsidies :

1. weddesubsidies voor het leidinggevend en technisch personeel van de erkende openbare bibliotheken, behalve voor wat betreft de afdelingen audiovisuele materialen opgericht na 31 december 1998.
2. subsidies voor de aankopen van de collecties en subsidies voor de werking van de erkende speciale openbare bibliotheken."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Economie

Artikel 5

De wet van 2 april 1976 tot verruiming van kredietmogelijkheden ten gunste van de kleinhandelaars die een veel kleinere omzet hebben gehad ten gevolge van de uitvoering van werken van openbaar nut wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 2 van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest wordt 1° vervangen door wat volgt :

"1° onderneming : natuurlijke personen die koopman zijn of een zelfstandig beroep uitoefenen, de vennootschappen die de rechtsvorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen, de Europese economische samenwer-

kingsverbanden, de economische samenwerkingsverbanden en de verenigingen zonder winstoogmerk die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest of zich ertoe verbinden in het Vlaamse Gewest een exploitatiezetel te vestigen."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Monumenten en landschappen

Artikel 7

De toegekende restauratiepremies voor de beschermde monumenten : Menen, Oude Leielaan 2 ; Gistel, Moerdijklaan 16, en Veurne, Koksijdestraat 2, worden volledig uitbetaald.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

VVM

Artikel 8

Artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij, zoals gewijzigd bij het decreet van 18 december 1992, wordt vervangen als volgt :

"Artikel 3

De maatschappij heeft tot doel elke activiteit die rechtstreeks of onrechtstreeks, geheel of gedeeltelijk verband houdt met het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer verricht in het Vlaamse Gewest, vanuit of naar dit Gewest.

De Maatschappij kan binnen haar normale werkingsgebied alle activiteiten opzetten waartoe haar personeel, haar installaties en haar uitrusting kunnen aangewend worden, in zover deze activiteiten verband houden met gemeenschappelijk stads- en streekvervoer, hetzij geregeld vervoer met inbegrip van het opvangen van piekmomenten in de vraag, hetzij bijzonder geregeld vervoer.

De Vlaamse regering kan de maatschappelijke opdracht van de VVM nader omschrijven en rand-

Voorzitter

voorwaarden vastleggen met betrekking tot het uitvoeren van ongeregeld vervoer.

De Maatschappij kan andere ondernemingen oprichten of eraan deelnemen, mits voorafgaandelijke toestemming van de Vlaamse regering."

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen als volgt :

" Artikel 17

§ 1. De directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal worden benoemd door de Vlaamse regering, die hen kan schorsen of afzetten.

Hiertoe wordt jaarlijks de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal geëvalueerd door de Raad van Bestuur. De Raad van Bestuur laat zich bij deze evaluatie bijstaan door een extern bureau. Deze evaluatie wordt aan de Vlaamse regering toegezonden.

Telkens de mandaatperiode voor de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal verstrijkt, wordt de evaluatie niet doorgevoerd door de Raad van Bestuur, maar door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering kan de Raad van Bestuur en een extern bureau hierover om advies vragen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van de aanwerving, de herbenoeming, de beëindiging, de voortijdige beëindiging en de evaluatie van het mandaat.

De bezoldigingsregeling van de directeur-generaal en van de adjunct-directeur-generaal wordt vastgelegd door de Vlaamse regering."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Artikel 24, § 2, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

Artikel 27 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende tekst :

" Artikel 27

Onverminderd de bepalingen van artikel 17, stelt de Raad van Bestuur het administratief en geldelijk statuut van het personeel alsmede de personeelsformatie van de maatschappij vast."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Tewerkstelling

Artikel 12

Aan artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, gewijzigd bij wet van 1 augustus 1985 en vervangen door hoofdstuk X, artikel 75 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De Vlaamse regering kan het toepassingsgebied beperken of verruimen tot andere categorieën van werknemers in functie van de evolutie van de arbeidsmarkt.

De Vlaamse regering kan voor de in § 1 van dit artikel vermelde periodes gelijkgestelde periodes bepalen."

– *Aangenomen.*

Artikel 13

Aan artikel 7 van het decreet van 12 juli 1990 houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaamse Gewest wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De Vlaamse regering kan het toepassingsgebied beperken of verruimen tot andere categorieën van werknemers in functie van de evolutie van de arbeidsmarkt.

Voorzitter

De Vlaamse regering kan voor de in § 1 van dit artikel vermelde periodes gelijkgestelde periodes bepalen."

– *Aangenomen.*

Artikel 14

Aan artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling wordt een 8° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"8° de begeleiding te bevorderen en te organiseren van werkzoekenden en werknemers, hetzij in eigen beheer, hetzij door het subsidiëren van organisaties die rechtspersoonlijkheid bezitten en tot hetzelfde doel worden erkend."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

U.Z. Gasthuisberg

Artikel 15

De afrekeningsdossiers vermeld op de lijst in bijlage I en waarvoor een vastlegging reeds gebeurde op de onderscheidene begrotingsjaren kunnen in uitbetaling worden gesteld.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII

Welzijn en Gezin

Artikel 16

De ministeriële besluiten van 29 juli 1987 houdende benoeming tot ambtenaar bij Kind en Gezin, worden bekrachtigd.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

In artikel 24, § 2, van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg worden tussen de woorden "maximum aantal dienstencentra" en de woorden "en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers", de woorden "diensten voor oppashulp" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

§ 1. In het eerste lid van artikel 6 van het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden wordt het cijfer "25" vervangen door "27" en wordt "twee" vervangen door "drie".

§ 2. In het tweede lid van artikel 6 van hetzelfde decreet wordt een 4° toegevoegd, luidend als volgt :

"4° de leden van de raad van bestuur van een Vlaamse openbare instelling mogen geen deel uitmaken van de Gezins- en Welzijnsraad."

§ 3. In het eerste lid van § 2 van artikel 7 van hetzelfde decreet wordt "de twee ondervoorzitters van de Raad en de vier voorzitters van de vaste commissies, zoals vermeld in artikel 8" vervangen door "de drie ondervoorzitters van de Raad en de vier voorzitters en de vier ondervoorzitters van de vaste commissies, zoals vermeld in artikel 8".

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

Successierechten

Artikel 19

In artikel 13 van het decreet van 7 juli 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Dit artikel treedt in werking op 1 januari 1997."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK IX

Vlaams Instituut voor de Zee

Artikel 20

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd om toe te treden als stichtend lid tot de vzw "Vlaams Instituut voor de Zee", afgekort "VLIZ", met in-gang van de datum van oprichting van de vzw.

De doelstellingen van het Vlaams Instituut voor de Zee zijn de volgende :

- 1° optreden als internationaal aanspreekpunt ;
- 2° coördinatieplatform voor zeewetenschappelijk onderzoek : informatie en ondersteuning verlenen voor de coördinatie voor onderzoek, zowel regionaal als internationaal ;
- 3° optreden als Vlaams Marien Datacentrum ;
- 4° coördinatie van logistieke ondersteuning en van sensibilisering rond zeewetenschappelijke activiteiten naar de verschillende doelgroepen toe ;
- 5° ondersteuning en coördinatie in het kader van de Vlaams-Nederlandse samenwerking inzake zeewetenschappelijk onderzoek.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Milieuvergunningen

Artikel 21

Aan artikel 24, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De vertegenwoordigers van de adviesverlenende overheidsorganen hebben in de milieuvergunningscommissies geen stemrecht bij de behandeling van de beroepen die zij, overeenkomstig §1, 3°, hebben ingesteld."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XI

Milieueffingen

Artikel 22

Aan artikel 35ter, § 5, eerste lid, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals gewijzigd bij decreet van 20 december 1996, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

"Dezelfde vrijstelling geldt voor de heffingsplichtige met een gezinslid gedomicilieerd op hetzelfde adres voor wie conform artikel 487 bis-octies van het Burgerlijk Wetboek de verlengde minderjarigheid werd uitgesproken en die geniet van de inkomstenvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987, gewijzigd bij de wet van 22 december 1989 en bij de wet van 30 december 1992."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XII

Bos en Natuur

Artikel 23

In artikel 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990, ingevoegd bij het decreet van 21 oktober 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt :

"Ontbossing zoals bepaald in artikel 4, punt 15, is verboden. Ontbossing in functie van werken van algemeen belang of ontbossing in zones met de bestemming woongebied en industriegebied of een met voormelde gebieden gelijk te stellen bestemming volgens de geldende plannen van aanleg is wel mogelijk, mits naleving van de voorschriften van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en na advies van het Bosbeheer." ;

2° het derde en het vierde lid worden vervangen door wat volgt :

"In functie van andere werken dan deze genoemd in het eerste lid kan de Vlaamse regering de ontheffing van het verbod tot ontbossing verlenen op individueel en gemotiveerd verzoek

Voorzitter

van de vergunningaanvrager, mits naleving van de voorschriften van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en na advies van het Bosbeheer. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast betreffende de ontheffing van het verbod tot ontbossing.

Met het oog op het behoud van het bosareaal, bepaalt de Vlaamse regering de wijze waarop de ontbossing gecompenseerd dient te worden. Deze compensatie is evenredig : enkel voor bossen die een habitat vormen in het kader van de Europese richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora kan de compensatie maximum een factor 2 bedragen. De aanvrager kan inzake de compensatiemaatregel of -maatregelen garantie geven via een derde. Compensaties kunnen alleen in de daartoe bestemde gebieden, namelijk groengebieden, parkgebieden, buffergebieden, bosgebieden en bosuitbreidingsgebieden.

De vergunningverlenende overheid legt vooraf de door de vergunningaanvrager voor te stellen maatregelen tot compensatie ter goedkeuring voor aan het Bosbeheer. De compensatiemaatregel of -maatregelen gelden als voorwaarde bij de vergunde ontbossing.

Werken van algemeen belang dienen, ongeacht de bestemming, altijd gecompenseerd te worden."

– *Aangenomen.*

Artikel 24

In artikel 33, derde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu worden na het woord "bosgebieden" de woorden "en de bosuitbreidingsgebieden" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

In artikel 37, § 2, van hetzelfde decreet wordt het woord "notaris" vervangen door de woorden "instrumenterende ambtenaar".

– *Aangenomen.*

Artikel 26

Aan artikel 37, § 3, van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De instrumenterende ambtenaar voor wie een akte van verkoop uit de hand wordt verleden met betrekking tot een goed waarop een recht van voorkoop rust, moet binnen één maand na de registratie ervan aan de gemachtigde van de Vlaamse regering de prijs en de voorwaarden van de verkoop bekendmaken."

– *Aangenomen.*

Artikel 27

In artikel 38, § 2, derde lid, a), van hetzelfde decreet worden de woorden "het administratie bevoegd voor het natuurbehoud" vervangen door de woorden "de gevolmachtigde van de Vlaamse regering".

– *Aangenomen.*

Artikel 28

In artikel 39 van hetzelfde decreet worden de woorden "drie maanden" telkens vervangen door de woorden "zes maanden".

– *Aangenomen.*

Er is een amendement van de heren Decaluwé, Lachaert, Timmermans tot invoeging van een nieuw artikel 29 dat luidt als :

"HOOFDSTUK XIII

Verlaten bedrijfsruimten

Artikel 29

In uitvoering van de artikelen 3, 6 en 14 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse

Voorzitter

Gewest voor de uitvoering van vernieuwingsprojecten van verlaten bedrijfsruimten, zoals gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1996, wordt, met ingang van 1 januari 1995, de termijn waarbinnen de aanvraag voor belofte van subsidie voor de saneringswerken samen met het ontwerp-dossier voor de herbestemmingswerken en de bijbehorende bouwvergunning ingediend moet worden, vastgesteld op 12 maanden na de betekening van het definitieve voorstel van subsidiebedrag voor de verwerving."

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie
– 1319 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Jef Sleecx en Jean-Marie Bogaert houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie
– 1257 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie en het voorstel van decreet van mevrouw Verwimp-Sillis en de heren Sleecx en Bogaert houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Cannaerts, verslaggever, heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het ontwerp van decreet betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie, beter bekend als het innovatiedecreet, werd besproken in de verenigde commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden. De inleiding van de minister-president vond plaats op 15 maart. Op 24 en 25 maart hebben we hoorzittingen gehouden. Tot slot zijn de besprekingen afgerond tijdens de commissievergaderingen van 29 maart en 1 april. Ik wil de verschillende instellingen en deskundigen die we hebben gehoord, danken voor hun uitgebreide en grondig voorbereide uiteenzettingen. Ook wil ik de commissievoorzitter, de heer Gilbert Vanleenhove, danken voor de goede en efficiënte leiding van de debatten.

Na enige discussie bij de regeling van de werkzaamheden werd in de commissie een consensus gevonden om een aantal instellingen en deskundigen te horen. Door het korte tijdsbestek konden niet alle gevraagde sprekers zich vrijmaken. Toch kunnen we ervan uitgaan dat een voldoende representatief staal van het werkveld werd gehoord. We hebben getuigenissen gehoord van vertegenwoordigers van onze universiteiten, onderzoeksinstellingen, de Europese Commissie, wetenschappelijke impulsprogramma's, clusters, de GOM, een streekplatform en van de voorzitter en de directeur-generaal van het IWT.

Het is quasi onmogelijk een samenvatting te geven van deze hoorzittingen. Alle vermelde personen en instellingen waren zeer positief over het gevoerde Vlaamse innovatiebeleid. Ze zijn verheugd dat het innovatiedecreet er komt omdat op die manier een meer juridisch gefundeerde basis wordt gegeven aan dit beleid. Daardoor wordt de continuïteit verzekerd.

Ook de sterke vereenvoudiging van de aanvraagprocedure door de installatie van het IWT als centrale actor in het veld, werd ten zeerste gewaardeerd. Nogmaals werd het belang van innovatieve ondernemingen en krachten in onze samenleving bevestigd. Men drong erop aan dat de Vlaamse overheid deze krachten zou blijven steunen.

De uitgangspunten van het decreet kunnen worden samengevat in enkele krachtlijnen. Ten eerste

Cannaerts

wordt het begrip technologische innovatie decretaal geïntroduceerd. Ten tweede worden de activiteiten die ressorteren onder technologische innovatie, in een typologie ondergebracht. Op die manier kunnen we via uitvoeringsbesluiten concrete steunmaatregelen realiseren. Ten derde kan een beleid inzake technologische innovatie worden gevoerd via een horizontaal beleidsplan. Ten vierde verandert het IWT niet enkel van naam, het wordt immers IWT Vlaanderen, Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen. Het wint ook aan slagkracht en wordt het enige loket met een bijzondere aandacht voor de KMO-benadering in de innovatie. Ten slotte wordt in dit ontwerp van decreet ook het Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen, het FIOV, afgeschaft.

De debatten gingen hoofdzakelijk over de al dan niet beperkte inhoud van het ontwerp van innovatiedecreet, de lange ontstaansgeschiedenis en de tweehoofdige leiding van het IWT. Amendementen werden ingediend door mevrouw Verwimp en door de heren De Gucht en Stassen. Bij de artikelsgewijze bespreking werden deze amendementen besproken.

Zo voorzag een amendement op artikel 4, dat werd ingediend door de heer De Gucht, in de wijziging van de termijn van het beleidsplan. Hij stelde voor de vierjarige termijn gelijk te stellen aan de duur van een zittingsperiode. De minister-president was daar geen voorstander van, omdat bij het opzetten en uitwerken van projecten in termijnen van twee jaar wordt gerekend. Een plan voor de duur van één termijn of twee jaar, is te kort om strategische beleidskeuzes te maken. Zes jaar is dan weer te lang. Uiteindelijk werd het amendement niet goedgekeurd.

Twee amendementen van de heer De Gucht voorzien in de invoering van een nieuw artikel 6bis en 6ter. In deze amendementen wordt uitdrukkelijk bepaald dat de Vlaamse regering de procedures zal vaststellen voor de beoordeling van de projecten waarvoor steun wordt aangevraagd, en ook de criteria zal vastleggen voor het meten van de resultaten van het IWT. Deze amendementen werden niet goedgekeurd, aangezien in beide punten reeds werd voorzien in het ontwerp van decreet. Dit gebeurde enerzijds in de uitvoeringsbesluiten die moeten worden genomen zoals bepaald in het decreet, en anderzijds doordat een aantal zaken, zoals de evaluatie van het beleid van het IWT, zullen

worden geregeld in de beheersovereenkomst die moet worden afgesloten.

De overige amendementen, zowel dat van de heer De Gucht als dat van mevrouw Verwimp en de heer Stassen, hebben betrekking op de beheersstructuur van het IWT. Volgens de meerderheid van de commissieleden moet de structuur die in het decreet wordt bepaald en die gedeeltelijk is gebaseerd op het verleden, voldoende waarborgen bieden voor een goed bestuur van de instelling. Deze amendementen werden dan ook verworpen.

Het ontwerp van decreet werd in de commissie ongewijzigd goedgekeurd met zestien stemmen voor en vijf tegen.

Tegelijkertijd behandelden de commissieleden het voorstel van decreet van mevrouw Verwimp en de heren Sleenckx en Bogaert houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 met betrekking tot de oprichting van een Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie. De indieners hadden de bedoeling overheidsstimuli te ontzeggen aan projecten inzake technologische innovatie die gericht zijn op de ontwikkeling van wapens.

Zowel de minister-president als de commissieleden hadden oor voor dit voorstel. Een meerderheid vond evenwel dat deze problematiek beter kon worden geregeld in een regeringsrichtlijn. Op die manier kan men op een soepelere manier inspelen op de evoluties op dat vlak. Het voorstel zal dan ook worden teruggetrokken nadat de regering een toezegging heeft gedaan voor deze nieuwe richtlijn.

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zet nu het standpunt van mijn fractie uiteen. Als een bedrijf, ongeacht of het groot of klein is, wil overleven, dan is voortdurende aandacht voor de innovatie van producten, productieprocessen en organisatie van het allergrootste belang. In de huidige veralgemeende kenniseconomie is het niet zozeer de kunst de nodige kennis te hebben of te verwerven, maar wel om deze kennis zo aan te wenden of te combineren dat er iets nieuws ontstaat : kennis verwerven om te innoveren.

Het is dan ook goed dat de Vlaamse overheid de motor wil zijn voor een intensieve aanwending van innovatieve elementen in het bedrijfsleven. Ik wil aanstippen dat dit ontwerp van innovatiedecreet geen allesomvattend decreet is dat voor eens en al-

Cannaerts

tijd zal regelen hoe, waar en wanneer door bedrijven aan innovatie moet worden gedaan.

Neen, dit decreet schept een kader waarbinnen de Vlaamse regering het gevoerde innovatiebeleid kan voortzetten. Het decreet is vooral bedoeld om ondernemingen die initiatief tonen, rechtstreeks of onrechtstreeks de nodige steun te kunnen geven.

Velen hebben de mond vol van administratieve vereenvoudiging. Ze stellen dat voor elke goedgekeurde wet of decreet er een andere zou moeten worden afgeschaft. Welnu, dit decreet doet aan vereenvoudiging. Het FIOV wordt afgeschaft en geïncorporeerd in het IWT-Vlaanderen. Op die manier wordt de aanvraagprocedure voor bedrijven niet alleen drastisch ingekort, maar ook gecentraliseerd. Het IWT-Vlaanderen wordt immers het orgaan waar ondernemingen terecht kunnen voor financiële steun. Ze kunnen er antwoorden krijgen op al hun vragen over onderzoek en ontwikkeling en kunnen er terecht met hun innovatieve ideeën en plannen.

Ook inhoudelijk is dit decreet een grote stap voorwaarts. Voor het eerst wordt via een decreet bepaald dat innovatie meer is dan onderzoek en ontwikkeling. Tot nu toe werd in de wetgeving slechts gesproken over steun aan rechtstreekse onderzoeksinspanningen van bedrijven om uitvindingen te realiseren. Door de introductie van het begrip technologische innovatie wordt de toepassing van het decreet verruimd. Het gaat niet alleen over het tot stand komen van nieuwe wetenschappelijk-technologische kennis, maar ook over de verspreiding van deze kennis. Zo wordt deze kennis beschikbaar voor potentiële of effectieve gebruikers. Ook betreft het de aanwending van wetenschappelijk-technologische kennis om bestaande producten en diensten te verbeteren of om het productieproces, de organisatie methode en zelfs de commercialisering te vernieuwen.

De introductie van technologische innovatie in de wetgeving versterkt ook de fundamenteën van het clusterbeleid. Het Rekenhof en de Raad van State hebben in het verleden heel wat opmerkingen geformuleerd over de juridische basis van de clustersteun. Daar het hier niet gaat over rechtstreekse steun aan onderzoek en ontwikkeling heeft dit soort steun volgens deze instellingen geen wettelijke basis.

Iedereen zal het met mij eens zijn wanneer ik het belang van een clusterbeleid benadruk. Clusters

liggen vaak aan de basis van de valleien die her en der opduiken in het Vlaamse land. Flanders' Language Valley in Ieper en Biotechvalley in Gent zijn hiervan de meest gekende voorbeelden. Succesfactoren voor het ontstaan van een vallei zijn : de aanwezigheid van de nodige ruimte, infrastructuur, kapitaal, opleidings- en dienstencentra, kenniscentra en vooral veel ondernemerschap. De essentie van clusters is dat ze een netwerk realiseren binnen een bedrijfskolom of -sector. Op deze wijze vormen ze een forum waar de diverse succesfactoren worden gebundeld en de kiem kunnen vormen voor een Vlaamse vallei.

Ook het belang van het beleidsplan voor de aanmoediging van de technologische innovatie mag niet worden onderschat. Dit plan zal het instrument worden waardoor men structureel aan een horizontaal innovatiebeleid zal kunnen doen. Immers, in dit plan zal innovatie in alle domeinen en op de diverse bevoegdheidsterreinen van de diverse ministers worden geanalyseerd en in acties vertaald. Verder is het voor onze fractie van kapitaal belang dat het innovatiebeleid laagdrempelig wordt. Dit moet vooral zichtbaar worden in de vereenvoudigde toegang voor kleinere ondernemingen tot projecten en stimuli met betrekking tot technologische innovatie. Een andere vorm van laagdrempeligheid zullen we vinden in de spreiding van verbindingsagenten en diensten over de subregio's. Hierdoor zullen enerzijds de KMO's en anderzijds ook de hogescholen de aandacht voor innovatie dichterbij de uitvoerders moeten kunnen brengen.

De beoordeling van het innovatiebeleid zal plaatsvinden in het parlement, bij de bespreking van het voornoemde horizontaal beleidsplan en bij de bespreking van de beheersovereenkomst. In deze overeenkomst zal dan ook concreet moeten worden bepaald welke de doelstellingen van IWT-Vlaanderen zijn inzake het innovatiebeleid en hoe en wanneer dit IWT op zijn resultaten zal worden beoordeeld.

Dat de uitvoeringsbesluiten en het beleidsplan al werden voorbereid en dat er, nog voor er over het ontwerp van decreet werd gestemd, reeds advies werd gevraagd aan een aantal deskundigen op het terrein, lijkt me veeleer een daad van goed bestuur dan een uiting van een gebrek aan respect voor het parlement. Is regeren immers niet vooruitzien? Indien de voorbereiding van de besluiten pas zou starten na de goedkeuring van het decreet, zou veel tijd verloren gaan. Het is niet omdat iets werd voorbereid, dat het niet gaandeweg kan worden aangepast aan de veranderende omstandigheden.

Cannaerts

Het belang van innovatie voor onze economische welvaart is duidelijk en verdient onze volle ondersteuning, of zoals werd gesteld in een recent artikel in *De Standaard*: 'Technologische innovatie zorgt voor banencreatie, maar ook voor jobvernietiging. Over het uiteindelijke saldo hiervan kan geen oordeel worden geveld, maar eigenlijk is dit niet de juiste vraag. Niet innoveren is geen optie.'

Vlaanderen heeft met zijn inhaalbeweging van 20 miljard frank, resoluut gekozen voor een krachtig innovatiebeleid. Dit innovatiedecreet vormt het sluitstuk van dit beleid en moet de garantie vormen dat ook in de volgende regeerperiode innovatie hoog op de politieke agenda zal staan. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ook de VLD-fractie meent dat innovatie zeer belangrijk is. In Vlaanderen moeten daarvoor volgehouden inspanningen worden geleverd indien we wensen mee te spelen in de kenniseconomie van de 21ste eeuw.

Toch verschillen we op een aantal punten van mening met de meerderheid. In de eerste plaats is er de opbouw van het innovatiebeleid. Volgens ons heeft de Vlaamse overheid de taak om een duidelijk, eenvormig en stimulerend sociaal-economisch kader op te stellen waarbinnen innovatie kan gedijen. Het kader dat door de huidige meerderheid werd opgesteld en eigenlijk voortbouwt op wat reeds bestond, vertoont op dit punt een aantal lacunes. Deze lacunes zijn voor een groot deel te wijten aan het bijna geatomiseerde innovatiebeleid van deze regering. Er werden heel veel programma's opgesteld; alleen al voor de KMO's bestaan er vier of vijf verschillende.

Ook het beheer van bepaalde structuren van het innovatiebeleid is voor kritiek vatbaar. Ik kom op dit laatste punt later terug. Tevens hebben we, misschien verrassend, kritiek op de onbesuisde wijze waarop tijdens de huidige regeerperiode geld is gestoken in de innovatie.

Het is evident dat er steeds meer middelen moeten worden vrijgemaakt voor innovatie, maar het opkrikken van de middelen moet beantwoorden aan de opzuigmogelijkheden van het bedrijfsleven, en de verschillende wetenschappelijke instellingen en universiteiten. Ik heb dan ook vragen bij de nogal bruske verhoging van deze middelen met twee

miljard frank per jaar, zodat dit bedrag op het einde van de regeerperiode acht miljard frank bedraagt.

Als men kijkt naar de concrete plannen die werden opgesteld, zijn er aanwijzingen dat de verhoging van de middelen niet volledig gelijkloopt met de opzuigmogelijkheden van de verschillende bedrijven, instellingen en universiteiten waarop het beleid is gericht. Zo bestaan er aanwijzingen van oneigenlijk gebruik van middelen. Ik denk hierbij aan Technopolis en aan het PC/KD-project, dat op zich een goed initiatief is, maar bijzonder weinig met innovatie te maken heeft.

Enkele weken geleden zag ik een studie van de administratie Wetenschapsbeleid over de effecten en de productiviteit van het onderzoek in de voorbije jaren. Daarin valt vooral op dat onze onderzoekers in het verleden ondanks hun zeer beperkte middelen zeer sterk hebben gepresteerd. Let wel: ik pleit zeker niet voor beperkte middelen. Ik pleit integendeel voor een stijging van de middelen voor innovatie.

Die studie zegt echter toch wel iets over de uitdaging om middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten. Ik denk dus dat de daadkracht van die onderzoekers wel iets met die beperkte middelen te maken had. Als men zoals nu opeens heel veel middelen in dit onderzoek stopt, is de vraag of dit die daadkracht niet negatief kan beïnvloeden. Dit is waarschijnlijk wel een voorbijgaand fenomeen, dat in de volgende zittingsperiode zal verdwijnen. De capaciteit tot innovatie en tot het ontwikkelen van innovatieve projecten zal dan wellicht opnieuw beter aansluiten bij de nogal sterk gestegen middelen.

Uit mijn opmerking mag u dus zeker niet afleiden dat we pleiten om deze innovatie-inhaaloperatie in de volgende zittingsperiode terug te schroeven. Het tegendeel is waar. We denken echter wel dat de fasering veeleer politiek dan zuiver economisch werd gestuurd.

Voorts vinden we het inderdaad belangrijk dat via een innovatiedecreet de structuren worden gestroomlijnd. De vraag is natuurlijk of dit innovatiedecreet daar daadwerkelijk voor zorgt. Een aantal dingen zijn uiteraard wel in dit ontwerp terug te vinden, maar het is hoe dan ook een vrij kort ontwerp van decreet. Regelt het ook echt iets in verband met de structuren?

Het FIOV wordt natuurlijk wel afgeschaft. Dat is positief, want daardoor wordt het IWT het enige kanaal. Het IWT is echter alleen in theorie het

De Gucht

enige loket. In de praktijk zijn er tientallen verschillende programma's, met verschillende toelatingsvoorwaarden, subsidiëringen en doelgroepen. Het zagezegde uitdunnen van de bomen in het bos waardoor enkel de mooie beuken of eiken overblijven, is dus helemaal niet aan de orde. Het landschap van dit innovatiedecreet lijkt eigenlijk meer op een heuveltje waar de asperges op de meest acrobatische manier overal uitspringen. Het innovatiedecreet gaat dus echt op een verwarde manier in alle mogelijke richtingen.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer De Gucht, de zachte en toch enigszins krachtige, maar zeker niet te bittere asperge zit onder de grond, en komt op het juiste moment rechtop naar boven om zich dan blank en 'rild', maar toch krachtig door te zetten. De vergelijking tussen asperges en het wetenschapsbeleid is dus zeker en vast terecht. In beide vakgebieden weten de kenners hoe men te werk moet gaan.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de minister-president, als een asperge die bovenkomt, niet snel genoeg wordt afgesneden, verliest ze haar mooie blanke kleur. Ook de pittige smaak wordt dan zeer gauw al te bitter.

Minister-president Luc Van den Brande : Zolang een asperge goed getrokken of gesneden wordt, hangt de kwaliteit af van de aard van de bodem. De zogenaamde blauwkop is echter niet te smaken. (*Gelach*)

De heer Karel De Gucht : Er is ook een Franse variëteit van asperges, die blauw tot paars is van kleur. Deze is veel minder bitter dan de Vlaamse. Ik kan ze u aanbevelen.

Maar ik ga verder over het innovatiebeleid. We hadden dit decreet liever wat efficiënter en meer gestroomlijnd gezien. Innovatie zou veel minder moeten worden gestuurd. Er zou enkel een goed selectie-, meet- en evaluatiemechanisme op poten moeten worden gezet. Voor het overige kan het initiatief worden overgelaten aan de bedrijven, universiteiten of andere instellingen die zich daartoe geroepen voelen.

Internationale jury's zouden zich kunnen uitspreken over de adequaatheid van de projecten. De initiatieven kunnen financieel en fiscaal – of een van beiden – op gelijke wijze worden benaderd. Dat zou veel meer toekomstgericht zijn. Het is de manier waarop ook in de VS of Duitsland innovatie

wordt aangepakt. Als we een dynamische economie hebben, zullen er initiatieven naar boven komen. In dit innovatiedecreet – niet in de teksten maar in de uitvoeringsbesluiten en de programma's – zien we daarentegen te veel jozefinisme, te veel sturing en te veel verscheiden initiatieven.

Een tweede punt van kritiek is de beheersstructuur die in dit innovatiedecreet wordt uitgetekend. In de commissie werden daar lange discussies aan gewijd. Deze beheersstructuur heeft een tweehoofdige leiding, waar in de praktijk ook beide seksen in vertegenwoordigd zullen zijn. Daarnaast komt er een directiecomité, en een raad van bestuur met een voorzitter.

De verhoudingen tussen die verschillende organen zijn nogal onduidelijk. Er is een leiding, die echter ook deel uitmaakt van het directiecomité. Als er in dat directiecomité voor een probleem geen oplossing komt, dan is het niet de voorzitter van het directiecomité, maar de raad van bestuur die een beslissing moet nemen. Dit is een ad-hocregeling.

De minister-president heeft ze in de commissievergaderingen gekarakteriseerd door te verwijzen naar het bedrijfsleven. Ik heb ver gezocht, mijnheer de minister-president, maar dit mechanisme bestaat in de bedrijfswereld niet. Er zijn een heleboel varianten – er werd bijvoorbeeld verwezen naar Stella Artois -, maar deze regeling bestaat niet en is dus zelf een innovatie.

In feite hebt u in de tekst van het decreet een politiek compromis vorm gegeven. U hebt er lang over genegotieerd, en u raakte er moeilijk uit. Adviezen van uw secretarissen-generaal en kabinetschefs om het op een andere manier uit te werken, hebt u naast u neergelegd. Voor het grote publiek zal dit wel minder belangrijk zijn, maar voor mij is dit weer een groot voorbeeld van jozefinisme en een gepolitiseerde benadering. We blijven even kritisch en afwijzend tegenover deze beheersstructuur als tijdens de bespreking in de commissie.

Tot slot moet het mij van het hart dat bepaalde punten in het innovatiedecreet niet of onvoldoende aan bod komen. Ik denk bijvoorbeeld aan de manier waarop de projecten zullen worden geselecteerd en gemeten.

De samenvatting van de betreffende hoorzittingen die de heer Cannaerts hier heeft gegeven, was gekleurd. Iedereen die de hoorzittingen heeft gevolgd of de volledige – en overigens uitstekende – verslagen ervan heeft gelezen, zal dit beamen. Niet iedereen heeft zich op die hoorzitting zo positief uitgela-

De Gucht

ten als hij het hier liet uitschijnen. Denk maar aan het meetinstrument dat volgens professor Oosterlinck in het decreet opgenomen moet worden. Anderen hebben dan weer gepleit voor een verwijzing naar selectieprocedures in het decreet.

Als we decreetgevend werken en op termijn het juridische kader uittekenen voor een toch belangrijke beleidssector, moeten mijns inziens een aantal kernelementen, waaronder de selectieprocedure van de projecten en de meetprocedure van de resultaten, in dat decreet terug te vinden zijn. Die horen daar duidelijk in thuis, en niet in de uitvoeringsbesluiten en evenmin in de beheersovereenkomst, waarin de regering een overheersende rol speelt en zal spelen.

Sta mij toe nog even terug te komen op de uitvoeringsbesluiten en de beheersovereenkomst. In de commissie heeft de Vlaamse regering, bij monde van haar minister-president, het uitdrukkelijk engagement geformuleerd om deze uitvoeringsbesluiten en de beheersovereenkomst aan het parlement voor te leggen vooraleer een definitief besluit te treffen.

Dit is zeer belangrijk, vooral omdat we aan het einde van deze zittingsperiode gekomen zijn. Deze week vindt de laatste plenaire vergadering plaats, en het zou ongehoord zijn om in oktober te horen dat de regering geen twee of drie maanden wou wachten omdat er tijdens die periode geen parlement in vergadering bijeen was. Dit als excuus gebruiken kan mijns inziens niet. Het engagement van de Vlaamse regering mag geen dode letter blijven.

Ik vraag dan ook dat de Vlaamse regering duidelijkheid schept over dit innovatiedecreet, dat we gedurende een hele zittingsperiode met ons hebben meegesleept en dat pas op de allerlaatste zitting van het parlement op de agenda wordt geplaatst. Dat is niet de schuld van het parlement dat bijzonder snel en hard heeft gewerkt.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik zal hier niet in detail ingaan op alle onderdelen die in de commissie uitvoerig werden besproken.

De heer Cannaerts heeft daarover een heel goed verslag uitgebracht, waarvoor dank. Het innovatiedecreet heeft de voorbije twee jaar voor nogal wat commotie gezorgd bij de mensen die met het onderwerp zijn begaan. Maar het is inderdaad zo dat het grote publiek niet echt wakker ligt van dit decreet, mijnheer De Gucht. Het heeft lang geduurd voordat dit ontwerp van decreet in het parlement is terechtgekomen, wat op zich reeds aanleiding voor commotie was.

Enkele jaren geleden wees de minister-president er tijdens Flanders Technology International terecht op dat het omwille van de enorme financiële inspanning die de regering ondernam op het vlak van innovatie met een meerjarenprogramma noodzakelijk was om het innovatielandschap beter te structureren. Hij stelde toen reeds een innovatiedecreet en zelfs een innovatiepact in het vooruitzicht.

Naarmate het overleg en de besprekingen rond de voorbereiding van het decreet vorderden, werd het duidelijk dat, een kaderdecreet de enige oplossing is voor het innovatiebeleid. Het is immers niet mogelijk om alles in detail te regelen, want dat zou haaks staan op de innovatie zelf die in essentie een evolutief gegeven is. Bovendien kunnen een aantal elementen die duidelijk met innovatiebeleid te maken hebben, niet worden samengebracht onder één bevoegdheid voor innovatie. Een aantal ervan moeten een soort flankerend beleid vormen bij economie en onderwijs. Het zou verkeerd zijn om via dit decreet een soort nieuwe eenheidswet te creëren. Gisteren hoorde ik trouwens Georges Debunne op de radio uitleggen waarom hij zo tegen de Eenheidswet was gekant. Het zou onfatsoenlijk zijn om onder het mom van innovatie een nieuw soort eenheidswet op te stellen waarin we talrijke beleidsfactoren onderbrengen die we zo gedetailleerd mogelijk structureren.

Een kaderovereenkomst is de beste optie, maar veroorzaakte enig wantrouwen. Tijdens de hoorzittingen lieten de innovatiebetrokkenen, en die ondertussen al een aantal jaren hebben gewerkt hebben met de bijkomende middelen, geen gefundeerde kritiek horen. Integendeel, ze uitten hun vertrouwen in het innovatiebeleid van de regering. Er werden enkel wat technische opmerkingen gemaakt. Het wantrouwen tegen een kaderdecreet is dan ook niet gerechtvaardigd.

Tijdens de hoorzittingen bleek ook dat het IWT, dat volgens sommigen een te grote rol speelde en een te belangrijk knooppunt was en daardoor misschien een bedreiging vormde voor de democratie, met zijn tweekoppige leiding uitstekend werk had

Voorhamme

verricht. Natuurlijk waren er een aantal spanningen en knelpunten, maar die hebben op geen enkele wijze de werking van de instelling benadeeld.

Het is niet mogelijk om de steunverlening te garanderen door via het innovatiebeleid alle mogelijke evoluties te voorzien, bijvoorbeeld bij het hanteren van selectiecriteria. Het werkveld heeft uiteraard behoefte aan duidelijke, objectieve selectiecriteria. Deze criteria blijken echter voortdurend in evolutie te zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan het criterium voor interne kwaliteitszorg binnen de universiteiten. Niemand wil zich dan ook vastpinnen op vandaag vastgestelde criteria. Binnen enkele jaren zouden die achterhaald en voor verbetering vatbaar zijn.

In het onderwijs, een van onze belangrijkste bevoegdheden, moet bijna alles decretaal worden geregeld. Dat ligt grondwettelijk vast, en veroorzaakt heel wat problemen. We moeten erover waken om met het innovatiebeleid niet dezelfde weg op te gaan. Daar is geen enkele reden voor. Ik vind het erg belangrijk dat het hier om een kaderdecreet gaat, dat het landschap structureert en via een beleidsplan en beheersovereenkomst met het IWT de dingen vastlegt.

Ik wil nogmaals onderlijnen wat de heer De Gucht heeft gezegd. Omdat het over zoveel belangrijke middelen gaat, is het noodzakelijk dat de regering het parlement grondig consulteert alvorens tot een definitief besluit te komen. We willen geen eenheidswet en een situatie als in het onderwijs, maar het parlement mag niet buitenspel worden gezet. Daarom moeten uitvoeringsbesluiten, beleidsplan en beheersovereenkomst voorafgaand aan definitieve beslissingen worden voorgelegd en besproken in het parlement. De minister-president heeft tijdens de commissiebesprekingen trouwens duidelijk dit engagement aangegaan.

Ten slotte wil ik nog terugkomen op enkele elementen van kritiek op het innovatiebeleid, die onder meer tijdens de hoorzittingen tot uiting gekomen zijn. Het betreft de manier waarop het innovatiebeleid en de bijkomende financiering van de afgelopen jaren een formidabele verschuiving hebben teweeggebracht in de financiering van de universiteiten.

Deze basisfinanciering van de universiteiten is een van de pijlers voor een goed innovatiebeleid, aangezien elk diepgaand onderzoek door onze universiteiten of daaraan verbonden instellingen gebeurt.

Na de belangrijke inhaalbeweging inzake onderzoeksmiddelen dreigt er nu een schaarste te ontstaan in de basisfinanciering van de universiteiten. Daarmee dreigt een noodzakelijk evenwicht te worden doorbroken. Iedereen was het daarmee eens. Als we het innovatiedecreet kans op slagen willen bieden, moeten we de basisfinanciering van de universiteiten herzien. Uiteraard moeten we ook meer resultaatsverbintenissen afsluiten en op die manier meer output-gericht financieren.

Innovatie kan niet lukken zonder extra investeringen in vorming, opleiding en onderwijs. In de bedrijfsweld dreigt een tekort aan voldoende geschoolde krachten, daarmee dreigt de smeerstof van de innovatiemachine te verdwijnen en de machine dus vast te lopen. Natuurlijk moet dit niet geregeld worden via het innovatiedecreet. Maar ik vind het belangrijk erop te wijzen dat zonder zulk flankerend beleid het innovatiedecreet aan kracht inboet.

Het voorstel van decreet over de oprichting van een instituut voor wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie komt tegemoet aan een concrete behoefte van alle fracties. We kunnen dit echter niet ten gronde bespreken door de komende verkiezingen. Mijn fractie stelt voor om dit voorstel van decreet over te dragen aan het volgende parlement. We mogen niet overhaast te werk gaan. Het zou niet erg fijngevoelig zijn om onze opvolgers voor een voldongen feit te plaatsen. Ik roep de indieners op om dit voorstel van decreet voorlopig in te trekken. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, dit ontwerp van decreet handelt over de innovatie. Naar goede democratische gewoonte worden er nu ook verkiezingen georganiseerd. Mijnheer de minister-president, het is u waarschijnlijk niet ontgaan dat uitgerekend onze partij dit thema, verwoord in een zeer kernachtige slogan, hoog op de agenda heeft geplaatst.

'Samen vernieuwen' : beter kan ook de intentie van deze regering niet worden samengevat. De nuance is wel dat het ontwerp van decreet zich toespitst op het zuiver technologische. In ons allesomvattend programma hebben we uiteraard oog voor de vele nevenaspecten in onze samenleving.

Onze fractie onderkent het essentieel belang van technologische innovatie voor Vlaanderen en voor heel wat bedrijven. In 1996 hebben we in Flanders

Bogaert

Technology kennis genomen van het feit dat heel wat bedrijven vragende partij waren om een decretaal opgebouwd instrument ter beschikking te hebben om de innovatie te ondersteunen.

In de loop van 1996 en 1997 hebben we in het Vlaams Parlement aan de hand van een aantal hoorzittingen, zoals die over de automobieliindustrie, kunnen vaststellen hoezeer men wenste dat de samenwerkingsverbanden tussen ondernemingen decretaal werden onderbouwd.

Het is dan ook bijzonder verwonderlijk dat het zo bitter lang heeft geduurd vooraleer deze regering erin is geslaagd om een ontwerp voor te leggen. Dit is pijnlijk. Indien we ervan overtuigd zijn dat de Vlaamse economie daar dringend behoefte aan heeft, moet men ons een beter antwoord verschaffen op de vraag waarom het tot vandaag heeft geduurd voor dit werkstuk het licht heeft gezien.

De uitleg tot hiertoe was dat vooral Europa ingewikkelde procedures oplegt. Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat andere motieven bijzonder vertragend hebben gewerkt voor dit initiatief. Sommigen hebben hier in de loop van de bespreking reeds heel voorzichtig enige allusie op gemaakt.

Dit decreet regelt vooral de structuur van een instelling. Wij krijgen dan ook heel sterke vermoedens dat men precies bij de samenstelling van deze structuur allerhande beweegredenen heeft laten spelen die met de kern van de opdracht eigenlijk niets te maken hebben. Die vermoedens draaien rond het zeer zorgvuldig waken over en het zoeken naar politieke evenwichten. Deze zijn mijns inziens absoluut van ondergeschikt belang. Ik meen de heer Voorhamme dit ook horen zeggen hebben, zij het dan met minder woorden.

Dat men dit belangrijk initiatief er op het einde van deze zittingsperiode dan plots met alle geweld wil doordrukken, is niet ethisch. We krijgen niet de gelegenheid hierover uitvoerig, in rustige omstandigheden en wetenschappelijk onderbouwd over te discussiëren. Dit is misschien een nadeel van het feit dat we voor de eerste keer een legislatuurparlement hebben, niettegenstaande dit uiteraard ook vele voordelen biedt.

Dat de minister-president in de commissievergadering heeft toegezegd dat hij zich engageert om de uitvoeringsbesluiten, die in onze organisatie per definitie aan de regering toekomen, aan dit parle-

ment voor te leggen vooraleer ze definitief te maken, is hier zeer belangrijk. Dit is niet zo vanzelfsprekend. Ik weet niet op welke termijn men denkt dit concreet te realiseren. Misschien zou het definitief maken van die uitvoeringsbesluiten precies door deze voorwaarde op de lange baan geschoven kunnen worden. Volgens mij valt dit niet te realiseren binnen de komende maanden.

Mijnheer de minister-president, ik verschil van mening met de verslaggever, de heer Cannaeerts, over de hoorzittingen. Ik heb de diverse actoren die tijdens de hoorzittingen toelichtingen kwamen geven, een paar keer gevraagd naar de precieze meerwaarde van dit decreet. Hun antwoord was meestal zeer ontwijkend. Soms vroegen mensen mij tot mijn ontsteltenis zelfs hoe wij konden verwachten dat ze iets anders zouden zeggen. De verplichte loyauteit ten opzichte van de regering noopte hen dit te zeggen. Dit betekent dat ze eigenlijk, wanneer ze handen en mond vrij zouden hebben, veel minder optimistisch zouden zijn. Ik kan dit toch niet anders uitleggen. Dit stemt tot nadenken.

Ik sluit mij bijgevolg aan bij diegenen die zeggen dat dit decreet te weinig regelt, en dat wat wel geregeld wordt, te summier is. Dit brengt mij terug bij mijn vorige bedenking. Het engagement van deze of de volgende regering om de uitvoeringsbesluiten aan het parlement voor te leggen, is hier wel essentieel.

Ik zou uiteraard nog even willen uitweiden over het voorstel van decreet dat ik samen met de heer Sleecx en mevrouw Verwimp een aantal maanden geleden heb neergelegd om te vermijden dat overheidsgeld, of met andere woorden belastinggeld, nog verder zou worden gebruikt om in Vlaanderen wetenschappelijk onderzoek te ondersteunen dat uiteindelijk leidt tot de productie van nieuwe wapensystemen. Het uitgangspunt dat we dat soort initiatieven moeten blijven steunen, is ethisch niet verdedigbaar.

Die initiatieven ontplooiën zich op twee domeinen. Het eerste is het specifiek wetenschappelijk onderzoek van het IWT, en komt in dit voorstel van decreet aan bod. Het tweede domein is dat van de eigenlijke productie. Vlaanderen neemt daaraan deel via de Gewestelijke Investeringsmaatschappij NV of GIMV. Over het specifiek wetenschappelijk onderzoek heeft de minister-president in de commissie gezegd dat de Vlaamse regering het volledig eens is met het uitgangspunt van de indieners van

Bogaert

dit voorstel van decreet. Volgens hem zijn ethische regels bij de besteding van overheidsmiddelen absoluut noodzakelijk. Ik heb begrepen dat hij met ons enkel van mening verschilt over het instrument waarmee dat moet worden gerealiseerd. Volgens ons moet er terzake een decretale regeling komen; volgens hem volstaat het dat de Vlaamse regering ondubbelzinnige richtlijnen geeft aan die wetenschappelijke instelling. Daarin moet worden bepaald onder welke omstandigheden men overheidsmiddelen niet mag aanwenden voor wetenschappelijk onderzoek ten bate van de wapenindustrie.

Een tweetal weken geleden heeft de regering besloten om de richtlijnen voor het IWT aan te passen. In de bestaande richtlijn waarmee men industriële toepassingen voor wapensystemen aan banden wil leggen, is een onderscheid ingevoerd tussen offensieve en defensieve wapens. Een van onze bezwaren tegen die tekst is het feit dat zelfs wapenfabrikanten dat onderscheid niet kunnen maken. De Vlaamse regering heeft nu beslist dat dit onderscheid wordt opgeheven. Elke financiële ondersteuning via het IWT van projecten en opdrachten die rechtstreeks aanleiding geven tot toepassingen in de wapenindustrie wordt in de toekomst onmogelijk. Het gaat dan over wapensystemen, munitie en militair materieel en daaraan verbonden technologie, zoals bepaald in de wet van 5 augustus 1991. In de contracten met aanvragers van projecten wordt een bepaling opgenomen waarin dat uitdrukkelijk wordt gestipuleerd. Op dat vlak hebben we dus genoegdoening gekregen.

Het komt erop aan initiatieven waarop we geen vat hebben, maar die de wapenindustrie ten goede komen, in de kiem te smoren. Ze mogen geen overheidssteun krijgen. Dit regeringsbesluit komt daaraan in belangrijke mate tegemoet.

Men kan zich wel vragen stellen over de formulering van het regeringsbesluit. Het feit dat men het woord 'rechtstreeks' heeft ingevoerd en elke vorm van onrechtstreekse steun niet heeft behandeld, kan een punt van discussie zijn. Ik ben echter verheugd dat de regering deze stap heeft gezet. Het is een heel belangrijke stap in de richting van een Vlaamse economie die niet is gericht op wapenproductie.

Het tweede domein waarin we eveneens parlementair initiatief hebben genomen, betreft de GIMV.

De regering heeft ons haar standpunt hierover meegedeeld. Door het naderende einde van deze zittingsperiode zijn we er echter niet meer in geslaagd dit standpunt uitvoerig te bespreken tijdens de commissievergadering.

Mijnheer de minister-president, ik heb er begrip voor dat de GIMV een ander soort probleem is dan het IWT. Rekening houdend met de historische evolutie, is het moeilijk om op korte termijn te beslissen dat een aantal zaken niet meer mogelijk zijn. Voor het IWT ligt dit eenvoudiger. Daar gaat het immers over nieuwe aanvragen.

Bij de GIMV pleiten we ervoor alle participaties in bedrijven ongedaan te maken wanneer blijkt dat deze bedrijven wel meewerken aan een wapeneconomie in Vlaanderen. Ik heb het dan bijvoorbeeld over Barco waarin de GIMV sinds geruime tijd belangrijke participaties heeft. Een beperkt onderdeel van de productie blijkt wel degelijk te zijn gericht op de ontwikkeling van heel specifieke wapensystemen in opdracht van heel specifieke militaire functies. Met dergelijke zaken hebben we het moeilijk. Met ons voorstel van decreet willen we dit in de toekomst onmogelijk maken. Ik wil iedereen oproepen om daarover na te denken. Tijdens de volgende zittingsperiode kan opnieuw een initiatief worden genomen om hieraan tegemoet te komen. Uit de commissiebesprekingen heb ik immers begrepen dat men het over de partijgrenzen heen eens is met dit uitgangspunt. Gelukkig is in Vlaanderen nog niet echt sprake van een wapenindustrie als dusdanig. We worden dus nog niet geconfronteerd met tegenargumenten zoals bijvoorbeeld werkgelegenheid. We moeten er dan ook voor zorgen dat we daar in de toekomst niet mee kunnen worden geconfronteerd. We moeten nagaan op welke manier we participaties van instellingen als de GIMV in bijvoorbeeld Barco ongedaan kunnen maken, wanneer de bedrijfswereld weigert in te gaan op ons toch wel heel verantwoord uitgangspunt.

Ik ben bereid ons voorstel van decreet in te trekken, om te vermijden dat het wordt weggestemd – dit is slechts een strategische zet – maar in het bijzonder omdat de stap die we hebben gezet, grotendeels tegemoetkomt aan het initiële doel dat we hadden vooropgesteld. (*Applaus bij de VU en de SP*)

De voorzitter : De heer Sleenckx heeft het woord.

De heer Jef Sleenckx (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het laatste deel van de uiteenzetting van de heer Bogaert zal straks waarschijnlijk gedeeltelijk worden hernomen door mevrouw Verwimp. Ik zal dus niet alles herhalen wat de heer Bogaert reeds heeft gezegd. Natuurlijk draagt dit voorstel mijn volledige goedkeuring weg. Toen we dit voorstel van decreet indienden, wilden we absoluut iets bereiken tegen wapens. Als tegenwoordig een civiel product wordt gemaakt, kan men er met een beetje verfijning een militair product van maken waarvoor men zelfs subsidies krijgt. Dat wilden we in elk geval voorkomen.

Mijnheer de minister-president, het is heel belangrijk dat u een morele code hebt ingeschreven : 'Bij elk project inzake wetenschappelijk onderzoek of technologische ontwikkeling en bij elk onderzoeksmandaat moet in de overeenkomst een clausule – ik benadruk het woord clausule – worden ingelast die voorziet in een mogelijke terugvordering van de steun indien achteraf blijkt dat de begunstigde de ontwikkelde kennis, de ontwikkelde technologie of het mandaat rechtstreeks voor militaire toepassingen heeft aangewend'. Dit komt tegemoet aan wat we vooropstelden. We hebben veel bereikt. Ik ben er dan ook voorstander van om ons voorstel van decreet terug te trekken. Er werd immers zwaar tegemoetgekomen aan onze vraag. Meer wens ik daarover niet te zeggen. Ik ben dus zeer verheugd dat we deze passage kunnen inlassen. (*Applaus bij de CVP, de SP, de VU en Agalev*)

De voorzitter : Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, voor wie niet aanwezig was op de vergaderingen van de gemengde commissie is het wellicht al duidelijk geworden dat het ontwerp van innovatiedecreet grotendeels neerkomt op een wijziging van het IWT-decreet. Dankzij deze decreetswijziging zal het IWT de naam Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen krijgen. Het IWT heeft als doel technologische innovatie aan te moedigen. De middelen waarover het IWT beschikt, worden gebruikt voor steun aan projecten en voor de financiering van onderzoeksmandaten.

Ik wil de heren Sleenckx en Bogaert nogmaals bedanken voor het mee-indienen van ons voorstel van decreet. Ze hebben beiden hun nek uitgestoken in hun partij, wat niet altijd zo evident is. Een aantal maanden voordat het innovatiedecreet werd

ingediend, hadden de heren Sleenckx en Bogaert en ikzelf eveneens een voorstel van decreet ingediend tot wijziging van het IWT.

De heer Jef Sleenckx : Mevrouw Verwimp, de socialisten zijn pacifisten.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Er zijn inderdaad socialisten die pacifist zijn. We hebben dat trouwens gisteren gezien tijdens de betoging. Ons voorstel van decreet tot wijziging van het IWT-decreet is ingegeven door onze bekommernis om de wapenproductie. Uit een aantal vragen aan minister Van Rompuy bleek dat de minister ervan overtuigd is dat Vlaanderen geen wapenindustrie bezit. Dat is deels zo : Vlaanderen maakt inderdaad geen zogenaamde blanke wapens meer. Maar moderne wapens maken wel onderdeel uit van wapensystemen. De onderdelen hiervan worden in verschillende van onze bedrijven vervaardigd, en voor ons is een onderdeel van een wapen nog steeds een wapen. Kijken we maar naar een gewoon pistool : alhoewel het alleen de kogel is die doodt, worden de loop en de haan van het pistool ook als een onderdeel van het wapen beschouwd.

Welnu, Vlaanderen neemt deel aan de vervaardiging van die moderne wapensystemen. Er zijn Vlaamse bedrijven die speciaal daarvoor deelnemen aan wapenbeurzen. Ze verspreiden folders in vierkleurendruk en publiceren advertenties in gespecialiseerde tijdschriften. De heer Bogaert verwees reeds naar het bedrijf Barco. Dit bedrijf is terzake het best gekend, maar uiteindelijk kan een lijst worden opgesteld van een vijftigtal Vlaamse bedrijven die zich beroepen op de kwaliteit en precisie van de onderdelen van de wapensystemen die zij maken. Volgens ons kan dit niet met het geld van de Vlaamse Gemeenschap, van de Vlaamse belastingbetaler.

Het onderzoek naar nieuwe wapensystemen is de laatste jaren geëvolueerd. Rechtstreeks onderzoek naar militaire technologie is duur en onrendabel. Er wordt – volgens ons terecht – bezuinigd op het budget van Landsverdediging, zodat de militairen niet meer toekomen aan dergelijk rechtstreeks onderzoek. Als men uitgaat van een technologie met een civiele toepassing en men hieraan onrechtstreeks door bijkomend onderzoek en ontwikkeling een militaire toepassing geeft, blijkt dit wel rendabel te zijn. Dit is dus het verschil tussen onrechtstreeks en rechtstreeks : wat een onderzoeker rechtstreeks ontwikkelt, mag hij niet aanwenden voor militaire doeleinden, maar dit is wel mogelijk via bijkomend onderzoek en ontwikkeling. Dat is

Verwimp-Sillis

de uitweg waar de militairen vandaag naar op zoek zijn.

De verslaggever, die ik bij deze wens te danken voor zijn degelijk en uitgebreid verslag, wees er reeds op dat de regering via een richtlijn aan de becommernis van dit voorstel van decreet tegemoetkwam. Het is natuurlijk de vraag of een richtlijn een beter alternatief vormt. Wij vinden een decreet een duurzamer en beter instrument, waar het parlement bovendien meer vat op heeft.

De richtlijn verbiedt inderdaad het IWT om onderzoekers te steunen die rechtstreeks werken voor militaire doeleinden. Wij vinden dit onvolledig. Als deze richtlijn tegemoet wil komen aan onze becommernis, dan moet ze eveneens verbieden dat gesubsidieerd onderzoek door het IWT en dus door de Vlaamse overheid wordt vrijgegeven voor verder, onrechtstreeks onderzoek naar bijkomende toepassingen inzake militaire technologie. De richtlijn van de regering volstaat volgens ons dus niet, daar ze alleen rechtstreeks onderzoek verbiedt, maar het onrechtstreeks onderzoek naar producten voor de militaire markt ongemoeid laat.

Voorzitter, ik zal nu niet ingaan op de vraag van de heer Voorhamme over het voorstel van decreet rond de oprichting van een instituut voor wetenschappelijk-technologisch aspectenonderzoek, dat we reeds in september 1996 hebben ingediend. Dit punt is voor woensdagnamiddag geagendeerd. Ik wens me nu te beperken tot het ontwerp van decreet tot innovatie en het voorstel van decreet van de heren Sleenckx en Bogaert over de wijziging van het IWT-decreet, dat ertoe strekt elke vorm van steun aan militaire technologie uit te sluiten. Ik herhaal dat ik niet tevreden ben met de richtlijn die de minister-president terzake heeft voorgesteld. Het is een stap in de goede richting, maar onvoldoende.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zal het hebben over het innovatiedecreet en niet over asperges, politieke vernieuwing of het beleid in het algemeen. Ik heb goed geluisterd naar de verdediging van het decreet door de heren Voorhamme en Cannaearts. Hun besluit is dat het innovatiedecreet een zeer goed decreet is. De heer Cannaearts beweert dat er heel veel in staat, terwijl de heer Voorhamme het juist een kaderdecreet noemt. Bovendien vindt hij het schitterend dat het zo lang op zich heeft laten wachten. Na-

tuurlijk heelt de tijd alle wonden en maakt hij alles relatief. Maar als de heer Voorhamme de lange behandeling van het ontwerp als argument hanteert om het decreet goed te noemen, overtuigt hij niet echt.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, de heer Stassen beweert dat hij goed heeft geluisterd, maar zijn interpretatie is fout. Ik heb niet gezegd dat het decreet goed is omdat het lang heeft aangeslept. Ik heb alleen beweerd dat we tijdens de besprekingen en de hoorzittingen de kans hebben gekregen een aantal personen aan het woord te laten die een evaluatie konden geven van het beleid tot op heden. Deze bijdrage was zeer nuttig en heeft het klimaat van wantrouwen dat vroeger was ontstaan, omgevormd tot een klimaat van vertrouwen.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Beweert de heer Voorhamme dan dat het decreet nog altijd niet goed is, ondanks het feit dat het zo lang heeft aangeslept ?

De heer Robert Voorhamme : Volgens mij had dit decreet er al veel eerder kunnen komen. Maar niet alles wat werd gevraagd, bleek mogelijk om in een decreet vast te leggen. Het resultaat moest wel een kaderdecreet zijn. Wellicht had men deze conclusie eerder kunnen trekken. Dit verandert echter niets aan de waarde van het decreet. Men heeft de kans gekregen om het innovatiebeleid tot op heden te evalueren. Uit de hoorzittingen heb ik niet opgemaakt dat veel instanties dit beleid negatief beoordelen.

De heer Karel De Gucht : Mijn vraag gaat niet over de instanties, maar over de heer Voorhamme. Vindt hij dit een goed decreet ? Dit interesseert de heer Stassen en mezelf.

De heer Robert Voorhamme : Dit is een goed kaderdecreet, maar de waarde ervan zal worden bepaald door de uitvoeringsbesluiten, het beleidsplan en de beheersovereenkomsten. Om dit op een degelijke manier te kunnen evalueren, moet het vóór de definitieve beslissing aan het parlement worden voorgelegd. De minister-president heeft dit trouwens toegezegd.

De heer Jos Stassen : Voor mijn beoordeling wil ik teruggrijpen naar de persmededeling van de Vlaamse regering van 2 februari jongstleden. Daar-

Stassen

in zegt men dat het innovatiedecreet vier krachtlijnen heeft, ook al geeft men er daarna zes. Als eerste krachtlijn wordt het begrip technologische innovatie duidelijk omschreven en in de wetgeving ingevoerd. Mij lijkt dit eigenlijk niet meer dan normaal.

Als tweede krachtlijn wordt de rol van de Vlaamse regering en die van het Vlaams Parlement duidelijk omschreven. De Vlaamse regering voert het beleid. Het driejaarlijks beleidsplan voor renovatie wordt ingediend bij het Vlaams Parlement. Eigenlijk wordt hier niets meer gezegd dan wat al in het Reglement van dit parlement staat. Een Vlaams minister moet voor zijn of haar beleidsonderdeel een beleidsbrief opstellen, die door het Vlaams Parlement wordt besproken. In de loop van de regeerperiode moet dan nog een jaarlijkse actualisering worden opgesteld. Zo indrukwekkend is deze krachtlijn dus eigenlijk niet.

Als derde punt zegt men dat er een procedure op gang wordt gebracht. Het lijkt me niet meer dan normaal dat er procedures op gang worden gebracht als men met subsidies werkt. De procedure zelf staat er niet in. Men hoeft uiteraard ook niet alles in een decreet op te nemen. Er zijn immers ook nog uitvoeringsbesluiten.

Als vierde punt is er het feit dat het FIOV wordt afgeschaft. Daar zijn we het uiteraard volledig mee eens.

Bij het vijfde punt komen we tot de essentie. Er wordt een decretale basis gelegd voor een duidelijke reglementering van de financiële steun, die nu nog geval per geval door de Vlaamse regering wordt toegekend. Het gaat over de interface, het collectief onderzoek en de clusters.

Nog essentiëler is misschien het feit dat één instelling, het IWT, een centrale rol zal spelen bij het aanmoedigen van technologische innovatie.

We kunnen blijven discussiëren over de vraag of dit nu een goed of slecht decreet is. In ieder geval vind ik dat het inhoudelijk sterker had gekund.

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts : Mijnheer Stassen, mijns inziens lijdt u al een tijdje aan het 'legedoossyndroom'. Als u dit allemaal zo leeg vindt, waarom steekt u er dan toch zo veel tijd in ?

De heer Jos Stassen : Mijnheer Cannaerts, een beleid moeten we samen inhoudelijk bespreken. Dat probeer ik altijd zo goed mogelijk te doen. In dit verband heb ik trouwens de term 'lege doos' niet gebruikt.

Ik wil ook even teruggrijpen naar de beginperiode van dit decreet. Een deel van die 20 miljard frank extra die we aan het wetenschappelijk onderzoek gaan geven, wordt via dit decreet geregeld. Het is dus goed dat daar een beleidsinstrument, een -keuze, een -visie en een -plan tegenover staan. Er moet dus een beleidsplan worden opgesteld, maar nu bijna vier jaar later ligt er nog altijd niets op tafel.

In het begin werd gezegd dat de doelstellingen en opdrachten zouden worden bepaald van de verschillende instanties die met innovatie bezig zijn, bijvoorbeeld IWT, VITO, en VIB. Daarna zouden er structurele ingrepen worden gedaan. Ook dat kon nog in een kaderdecreet. Ik vind het normaal dat dit niet tot in detail werd uitgewerkt, maar het werd indertijd wel als ambitie naar voren geschoven.

Er was vooral een decretale en wettelijke regeling nodig voor de steun aan bedrijven, clusters – de zogenaamde innovatiesamenwerkingsverbanden – en interfacediensten. Dit was nodig om de innovatiesteun te kunnen reglementeren, om niet geval per geval te moeten handelen, en om discussies met Europa te vermijden. Die reglementering kon op verschillende manieren vorm krijgen, bijvoorbeeld op basis van een nieuw algemeen decreet dat de innovatie regelde. Dat was misschien de beste strategie. Het kon echter ook sneller gebeuren, via een verzameldecreet, wat regelmatig wordt ingediend. We kunnen ons afvragen wat het beste was voor het veld : de inbedding van de reglementering in een algemeen decreet, of de snelle methode via een verzameldecreet. In elk geval was een decretale ondersteuning nodig.

Uiteindelijk is het deels aan Europa te wijten dat het zo lang heeft geduurd. De Europese overheid stelde vragen waarover de Raad van State twee keer een advies moest uitbrengen. Maar het probleem werd ook minstens bemoeilijkt door de discussie over de structuur van het IWT, dat een centrale rol krijgt in de innovatie. Er is veel discussie mogelijk over de vraag of de structuur die vandaag ter tafel ligt, een goede structuur is.

In elk geval wordt er geen beleidsvisie voorgelegd, geen plan met beleidskeuzen. Er staat alleen in dat het er zal komen. De volgende Vlaamse regering

Stassen

en het volgende Vlaams Parlement moeten daar dan maar werk van maken. Ook de taakstelling en de positiebepaling van de verschillende grote actoren in het innovatieveld worden niet omschreven. Ik wil het niet te ruim maken door er ook nog onderwijs, vorming en ontwikkeling bij te nemen. In dit decreet werd vooral niets vastgelegd omtrent de actoren die nu een centrale rol spelen. Naast de verantwoordelijke minister en zijn kabinet, zijn dat de administratie Wetenschap en Innovatie en het IWT.

Wat wel in het decreet staat, was dan weer niet echt nodig en kon ook op andere manieren worden geregeld. De decretale onderbouw van de steun kon op vele manieren sneller worden geregeld, zodat we er geen drie jaar op hadden moeten wachten. Wat nodig is, namelijk een beleidskeuze, een beleidsplan en een positiebepaling, staat er niet in.

Na de hele discussie en drie jaar wachten is onze beoordeling nog dezelfde als bij het begin van de besprekingen in de commissie. Dit decreet voegt heel weinig toe. Het reglementeert zaken die men al lang had kunnen reglementeren of die gewoon binnen de grenzen van het reglement van het parlement aan de orde van de dag zijn. Na drie jaar wachten, krijgen we slechts een mager beestje.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats wil ik de commissievoorzitters Van Leenhove en Voorhamme bedanken voor de grote aandacht die ze hebben besteed aan de doelstellingen van dit ontwerp van decreet.

Ik ben verrast door wat de heren Bogaert en Stassen zeggen. Ze hebben zich vooral beziggehouden met de procedure. Tot op heden heb ik bijvoorbeeld van de heer Bogaert nog niet vernomen wat hij zelf denkt over innovatie. Dit is geen sluitstuk, maar een instrument voor innovatie. Het is niet bedoeld als techniek of als technologie, en heeft niet tot doel om tot de laatste details te bepalen wat er moet gebeuren. Het is een belangrijk onderdeel van het beleid dat we in deze vier jaar hebben gevoerd en waarin deze meerderheid ons steunde.

Heel het onderzoeksveld, alle centres of excellence en alle agenten die te maken hebben met fundamenteel of toegepast onderzoek bevestigen dat er

een beleid is gevoerd zonder voorgaande. Dit geldt niet alleen voor de ter beschikking gestelde middelen. Ik denk daarbij met name aan de bijkomende injectie van 20 miljard frank. In vergelijking met het begin van deze zittingsperiode is er een duurzaam verschil van 8 miljard frank op jaarbasis.

Ik wil hier geen polemieken ontketenen, maar kan me best voorstellen dat het voor sommigen wat moeilijk valt dat essentiële onderdelen die waren ingeschreven in het regeerakkoord, ook worden uitgevoerd zoals gepland.

In 1998 en het eerste kwartaal van 1999 hebben we een recordaantal buitenlandse investeringen in Vlaanderen weten te verwezenlijken. Dit hangt uiteraard samen met de gunstige atmosfeer in Vlaanderen om onderzoek te stimuleren en aan creativiteit kansen te geven.

Vanuit dat oogpunt is het bijzonder belangrijk een instrumentarium op te zetten waarvan men de juiste context moet begrijpen. Het verbaast me dan ook dat bepaalde mensen – en ik kijk nu in de richting van de heer De Gucht – zeggen dat dit niet ver genoeg gaat en dat het meer in detail moest worden beschreven.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister-president, het is niet ernstig dat u onze houding en de houding van onze fractie over de 20 miljard frank die de voorbije jaren aan onderzoek en ontwikkeling zijn besteed, in vraag zou stellen.

Een van de eerste dingen die ik in 1995 in dit Vlaams Parlement heb gezegd, was dat wij de in uw regeringsverklaring beloofde verhoging van de ter beschikking staande middelen volledig onderschreven. In de loop van de voorbije jaren hebben we dat steeds, ook in het openbaar, met enthousiasme herhaald. We zijn steeds duidelijke en onvoorwaardelijke voorstanders geweest van deze inspanningen. Het is niet ernstig dat u daar nu twijfel over zaait.

Mag ik u eraan herinneren dat uw eigen regeringspartner in de loop van de voorbije jaren enkele keren bijzonder zenuwachtig is geworden toen uw ontwerp van decreet betreffende technologische innovatie uitbleef ?

Minister-president Luc Van den Brande : Zich ergens zenuwachtig over maken, is nooit goed voor de gezondheid.

De heer Jean-Marie Bogaert : Niet wij, maar uw regeringspartners zijn op een bepaald ogenblik zenuwachtig geworden en hebben daar uiting aan gegeven. Die zenuwachtigheid was trouwens wederkerig.

Het is nog maar heel recent dat ik de heer Voorhamme met enige nuance plotseling dan toch positieve dingen hoor zeggen over het feit dat dit zo lang heeft geduurd. Volgens hem hadden we daardoor de gelegenheid om vast te stellen dat een aantal zaken op het terrein wel goed gebeuren. Daar heb je toch geen uitstel van een decreet voor nodig ?

Ik wou een en ander echter rechtzetten omdat ik het niet fair zou vinden indien u die twee zaken op één hoop zou gooien.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de minister-president, u moet uw daden natuurlijk zelf beoordelen, maar uw argumentatie is niet consequent. Tijdens de besprekingen in de commissie hebt u mij en anderen verweten dat we een fundamentele vergissing maakten toen we beweerden dat de extra 20 miljard frank voor wetenschappelijk beleid aan het innovatiebeleid te danken was. U stelde dat er tal van andere kanalen waren, maar nu tracht u het innovatiedecreet te verdedigen aan de hand van die 20 miljard frank. Mijnheer de minister-president, of wij hebben ons toen vergist, of u vergist zich nu. Uw argumentatie om dit decreet te verdedigen, zou wat coherenter moeten zijn.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, het voorliggende ontwerp van decreet moet worden gezien als een onderdeel van het beleid dat we op het vlak van technologie en onderzoek hebben gevoerd.

Mijnheer Bogaert, het is toch wat te hoog gegrepen om de woorden ethisch en onethisch in verband met deze procedure te gebruiken.

Ik wil me nu echter enkel richten op het voorliggende ontwerp van decreet. Het vormt een kader waardoor instellingen als het IWT op een innovatieve wijze projecten en creatieve aanzetten kunnen onderzoeken en koppelen aan de innovatieve kracht ervan. Daarom moest het begrip technologische innovatie als een decretaal referentiepunt worden ingevoerd, en zal er een apart beleidsplan Innovatie komen zoals in het decreet wordt bepaald. Het spreekt voor zich dat dit plan niet

samen met het ontwerp van decreet werd ingediend.

Mijnheer Stassen, ik verwijs naar de veelheid aan literatuur die u terzake hebt ontvangen. Ik heb het over de heel uitgebreide beleidsnota's en -brieven, het horizontaal programma over wetenschapsbeleid, en het speurboek. We hebben de zaken op een horizontale wijze aangebracht. Ik denk ook aan de positieve waardering van de heer Vandembroeke. Hij heeft zijn geluk uitgeschreeuwd namens zijn unanieme fractie. Hij vertolkte trouwens ook de mening van vele anderen.

Het innovatiedecreet moet een kaderdecreet zijn. We zouden vast komen te zitten als we te detaillistisch te werk gaan en op een gesloten wijze regels bepalen. Het decreet moet de nodige ruimte bieden aan onze instellingen, waardoor deze ten volle kunnen inspelen op de innovatieve krachten van de basis. Ik herhaal dus nogmaals wat ik twee jaar geleden reeds heb gezegd : het innovatiedecreet schept een kader, maar legt geen innovatie op.

Ik dank de heer Cannaerts voor zijn verslag. Hij heeft de essentie van het ontwerp van decreet samengevat. Hij heeft terecht vermeld dat de hoorzittingen met beschaafde en erudiete lieden die hun eigen opvattingen niet verzwijgen, een positief beeld tot gevolg hadden.

Met het ontwerp van decreet willen we een kader aanbieden, het IWT als instrument verbeteren, en het FIOV afschaffen. Dit is bijzonder, want het gebeurt niet zo vaak dat een minister een bevoegdheid wil afstaan aan een instelling. Deze meerderheid is bereid om hiervan een prioriteit te maken. Met dit kaderdecreet lopen we voor op het Europees groenboek over innovatie. Dat geeft een aantal richtlijnen aan voor de lidstaten. Er wordt onder meer een forse financiële inspanning gevraagd.

In 1982 was er reeds een advies van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid om een inhaalbeweging te verrichten. Heel wat ministers uit de toenmalige nationale regering die rechtstreeks verantwoordelijk waren voor het wetenschapsbeleid, waarvan er een aantal nu tot de oppositie behoren, hebben niets gedaan om zo een inhaalbeweging door te voeren. Integendeel, de kredieten werden afgebouwd.

Bovendien is de maatschappelijke innovatiebeweging niet alleen een kwestie van decreten en wettelijke besluiten. Innovatie is een ingesteldheid, een attitude die op alle vlakken moet aanwezig zijn. Dit

Van den Brande

innovatiedecreet brengt enkel een aantal decretale en andere herschikkingen tot stand. Mijnheer Stassen, ik ben ervan overtuigd dat we een belangrijke, nuttige en nodige bijkomende basis scheppen om nog meer kansen te geven aan de verandering in de samenleving.

Ik heb een aantal procedures moeten aanleggen : de Raad van State en Europa. Ik verschuil me daar niet achter. We hebben de afgelopen drie jaar de kans gehad om de evolutie op het terrein waar te nemen, en dat is belangrijk.

Ten slotte is het noodzakelijk om deze inspanning op peil te houden. Het zou een vergissing zijn om ze in de volgende regeerperiode niet door te zetten. Het zou onverantwoord zijn om deze sokkel aan het wankelen te brengen. Dit innovatiedecreet moet volstrekt verzoenbaar zijn met andere prioriteiten van een volgende regering.

De geldstroom naar de universiteiten moet inderdaad worden herbekeken. Onze instellingen zorgen voor een sterk aanbod. We moeten voor ogen blijven houden dat het de mensen zijn die het op het terrein moeten waarmaken. Die bevinden zich in ondernemingen, maar ook in andere groepen van de samenleving.

Ik vind het normaal dat het ontwerp van beheersovereenkomst wordt meegedeeld aan het parlement voordat die overeenkomst wordt ondertekend. Dit is een goede regel, die ook werd gehuldigd bij de beheersovereenkomst met de VRT. Ik ben zelfs een stap verder gegaan, en ben bereid de uitvoeringsbesluiten mee te delen vóór ze definitief worden uitgevaardigd. Ik heb daar geen enkele moeite mee, ik vind dat logisch. Een aantal uitvoeringsbesluiten moeten worden overgemaakt aan Europa. Dit is een nuttig en noodzakelijk voorstel van decreet.

We hebben de steunmogelijkheden, binnen het kader van het IWT-decreet van 1991, voor onderzoeksprojecten met een mogelijke militaire affiniteit beperkt. De nieuwe richtlijn ging overeenkomstig de afspraken in de commissie voor Werkgelegenheid, op twee weken de deur uit. Ze verscherpt de toepassingsmogelijkheden van dergelijk onderzoek, en de toelage en ondersteuning door de overheid moeten ethisch verantwoord zijn. Bij elk project inzake wetenschappelijk onderzoek of technologische ontwikkeling moet een clause worden ingelast. Dit heeft een preventief karakter.

We moeten het innovatiedecreet in zijn juiste context bekijken. We zijn allemaal een beetje ongeduldig, en willen zo snel mogelijk resultaten zien. Algemeen en toegepast onderzoek versterkt en verrijkt onze samenleving. We hebben de onderzoeksmandaten in de afgelopen jaren verdubbeld, en hebben bijgedragen tot de ontwikkeling van de technologie en een klimaat dat ruimte biedt aan onderzoek en creativiteit. En dat alles zal bijdragen aan de ontwikkeling van de Vlamingen en de internationale mogelijkheden van Vlaanderen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt onder technologische innovatie verstaan, dat gedeelte van de activiteiten binnen economische innovatie, waarin wetenschappelijk-technologisch onderzoek en ontwikkeling of creatieve technologie-toepassingen een wezenlijke rol spelen, in combinatie met andere kenniselementen.

Onder economische innovatie wordt het geheel van activiteiten verstaan, waarbij bestaande en/of nieuwe kenniselementen creatief aangewend en gecombineerd worden voor de verbetering van be-

Voorzitter

staande of de ontwikkeling van nieuwe producten en diensten, productieprocessen, organisatiemethoden en commercialisering, zodat toegevoegde waarde tot stand wordt gebracht of in stand wordt gehouden.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder

- 1° ontwikkeling van wetenschappelijk-technologische kennis : onderzoek en haalbaarheidsstudies uitvoeren om nieuwe wetenschappelijk-technologische kennis tot stand te brengen ;
- 2° verspreiding van wetenschappelijk-technologische kennis : wetenschappelijk-technologische kennis voor potentiële of effectieve gebruikers beschikbaar maken ;
- 3° aanwending van wetenschappelijk-technologische kennis : wetenschappelijk-technologische kennis gebruiken om bestaande producten en diensten te verbeteren of nieuwe producten en diensten te ontwikkelen, of om het productieproces, de organisatiemethoden en de commercialisering te vernieuwen ;
- 4° ondersteuning van wetenschappelijk-technologische kennis : alle activiteiten ondersteunen die bewerken dat wetenschappelijk-technologische kennis meer en beter ontwikkeld, verspreid en aangewend wordt, en die niet onder de punten 1°, 2° of 3° gerangschikt kunnen worden.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II**De Vlaamse regering****Artikel 4**

§ 1. De Vlaamse regering dient periodiek in het Vlaams Parlement een beleidsplan in voor de aanmoediging van de technologische innovatie (hierna

'het beleidsplan' te noemen). Het beleidsplan geldt voor een termijn van vier jaar.

§ 2. Het beleidsplan omvat :

- 1° een beschrijving en verantwoording van het beleid dat de Vlaamse regering gevoerd heeft en van de beleidsintenties voor de toekomst, binnen de internationale context ;
- 2° een beschrijving en verantwoording van de budgettaire middelen die ze inzet ;
- 3° een beschrijving en analyse van de instrumenten en/of financieringsmechanismen die ze inzet.

§ 3. Het beleidsplan heeft betrekking op :

- 1° het beleid, de budgettaire middelen en de instrumenten en/of financieringsmechanismen die in hoofdzaak gericht zijn op de aanmoediging van de technologische innovatie ;
- 2° de weerslag en de afgeleide effecten op de technologische innovatie van het beleid, de budgettaire middelen en de instrumenten van acties binnen andere beleidsdomeinen en met een andere finaliteit dan de technologische innovatie, voorzover die weerslag en afgeleide effecten belangrijk zijn.

§ 4. Het beleidsplan moet in het bijzonder, gelet op de evoluerende behoeften van het innovatiebeleid, voorstellen bevatten voor de aanpassing, de coördinatie en de integratie van de bestaande en tot de totstandkoming van nieuwe instrumenten en/of financieringsmechanismen die in hoofdzaak gericht zijn op de aanmoediging van de technologische innovatie of die er een belangrijke weerslag op hebben.

§ 5. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid brengen over het beleidsplan genoemd in § 1 een advies uit. Deze adviezen worden toegevoegd aan het beleidsplan vóór het in het Vlaams Parlement wordt neergelegd.

§ 6. De Vlaamse regering regelt de nadere voorwaarden voor de opstelling en de indiening van het beleidsplan genoemd in § 1.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 1

Artikel 5

Het IWT-Vlaanderen

De Vlaamse regering regelt de voorwaarden voor de verlening van financiële steun, in het bijzonder de criteria en de procedure voor de beoordeling van de steunaanvragen, aan projecten voor ontwikkeling van wetenschappelijk-technologische kennis, zoals omschreven in artikel 3, 1°, die tot stand komen op initiatief van bedrijven.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

De Vlaamse regering regelt de voorwaarden voor de verlening van financiële steun, in het bijzonder de criteria en de procedure voor de beoordeling van de steunaanvragen, aan projecten voor één of meerdere van de verschillende types van activiteiten inzake technologische innovatie, zoals omschreven in artikel 3, die uitgaan van samenwerkingsverbanden tussen bedrijven, instellingen en/of organisaties.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

De Vlaamse regering regelt de voorwaarden voor de verlening van financiële steun, in het bijzonder de criteria en de procedure voor de beoordeling van de steunaanvragen, aan de "interface-activiteiten" die uitgaan van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Met "interface-activiteiten" wordt voor de toepassing van dit decreet bedoeld: de bevordering van de samenwerking tussen de universiteit en het bedrijfsleven, de economische valorisatie van het door de universiteit uitgevoerde onderzoek en/of de oprichting van spin-offbedrijven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 8

In het opschrift van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie worden de woorden "Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie" vervangen door "Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen".

– *Aangenomen.*

Artikel 9

In artikel 2 van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Bij de Vlaamse regering wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, "Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen" te noemen, afgekort 'het IWT-Vlaanderen'."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Artikel 3 van het hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 3

Het IWT-Vlaanderen heeft tot doel de technologische innovatie in het Vlaamse Gewest aan te moedigen. Technologische innovatie wordt voor de toepassing van dit decreet omschreven zoals in artikel 2 van het decreet van [...] betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 11

In hoofdstuk II van hetzelfde decreet worden Afdeling I en II, bestaande uit artikelen 4 tot 7, vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK IIbis

Opdrachten

Artikel 4

Het IWT-Vlaanderen heeft als algemene opdrachten :

1° bijdragen tot de voorbereiding en de uitvoering van het beleid van de Vlaamse regering voor de aanmoediging van de technologische innovatie met inbegrip van het verlenen van verplichte adviezen over voorontwerpen van wijziging van dit decreet en over voorontwerpen van reglementaire besluiten aangaande de technologische innovatie ;

2° de technologische innovatie op het terrein aanmoedigen.

Artikel 5

Het IWT-Vlaanderen voert de concrete opdrachten uit van de Vlaamse regering die passen binnen de in artikel 4 genoemde algemene opdracht. Het wendt hiertoe zijn financiële middelen aan.

Artikel 6

Het IWT-Vlaanderen kan de technologische innovatie op het terrein aanmoedigen door één of meer van volgende activiteiten te ontwikkelen :

1° gericht op technologische innovatie, financiële steun verlenen aan projecten of activiteiten van bedrijven, instellingen en organisaties of beurzen verlenen aan personen ;

2° informatie verspreiden en advies, begeleiding, gespecialiseerde dienstverlening en/of expertise aanbieden ;

3° netwerkvorming en samenwerking tussen bedrijven, instellingen en organisaties in de hand werken ;

4° de deelname bevorderen van bedrijven, instellingen en/of organisaties aan internationale programma's, gericht op de technologische innovatie ;

5° het optreden coördineren van bedrijven, instellingen en organisaties die middelen ten laste van de Vlaamse begroting voor de technologische innovatie ontvangen.

Artikel 7

Het IWT-Vlaanderen oefent de in artikelen 4 tot 6 genoemde opdrachten uit overeenkomstig de besluiten en beslissingen van de Vlaamse regering, en krachtens de bepalingen van een beheersovereenkomst met de Vlaamse regering, bedoeld in artikel 7ter.

Artikel 7bis

§ 1. Het IWT-Vlaanderen mag geen financiële steun verlenen aan de technologische innovatie tenzij op basis van reglementaire besluiten of beslissingen van de Vlaamse regering, die de voorwaarden voor de steunverlening omschrijven.

§ 2. De aanvrager van financiële steun wiens steunaanvraag is geweigerd, kan, op de wijze bepaald door de Vlaamse regering, bij het IWT-Vlaanderen een met redenen omkleed verzoek tot herziening van de beslissing indienen."

– *Aangenomen.*

Artikel 12

In hetzelfde decreet wordt een Hoofdstuk IIter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IIter

Beheersovereenkomst

Voorzitter

Artikel 7ter

§ 1. Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, sluit met het IWT-Vlaanderen een beheersovereenkomst. De Vlaamse regering deelt, voor de ondertekening ervan, het ontwerp van beheersovereenkomst mee aan het Vlaams Parlement.

§ 2. De beheersovereenkomst wordt afgesloten voor een termijn van vier jaar. Ze wordt van rechtswege verlengd wanneer bij het verstrijken van de termijn van de geldende beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden.

§ 3. De beheersovereenkomst bepaalt in het bijzonder :

1° de kwantitatieve en kwalitatieve resultaten die het IWT-Vlaanderen moet bereiken door op het terrein de technologische innovatie aan te moedigen ;

2° de wijze waarop de Vlaamse regering, de administratie en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen met het IWT-Vlaanderen zullen samenwerken, met inbegrip van de wijze waarop de concrete opdrachten genoemd in artikel 5 worden voorbereid, meegedeeld, uitgevoerd en opgevolgd ;

3° de omvang en de berekeningswijze van de dotaties aan het IWT-Vlaanderen genoemd in artikel 21."

– *Aangenomen.*

Artikel 13

§ 1. In hetzelfde decreet wordt Hoofdstuk III, bestaande uit artikelen 8 tot 20, vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK III

Bestuur en werking

AFDELING 1

De raad van bestuur

ONDERAFDELING A

Bevoegdheden

Artikel 8

Het IWT-Vlaanderen wordt bestuurd door een raad van bestuur.

Artikel 9

§ 1. De raad van bestuur bepaalt het beleid van IWT-Vlaanderen, onverminderd artikel 7 en 7bis.

§ 2. De raad van bestuur sluit de beheersovereenkomst af, genoemd in artikel 7ter.

§ 3. De raad van bestuur stelt de jaarlijkse begroting van IWT-Vlaanderen vast.

§ 4. De raad van bestuur heeft verder alle bevoegdheden, die niet door of krachtens dit decreet aan andere organen zijn toegewezen.

Artikel 10

De raad van bestuur kan bevoegdheden delegeren naar de voorzitter van het directiecomité en/of de directeur-generaal en/of het directiecomité.

Artikel 11

§ 1. De raad van bestuur neemt een reglement van orde aan.

§ 2. Het reglement van orde bevat minstens :

1° een regeling van de werkzaamheden van de raad van bestuur ;

2° een bepaling van alle delegaties die de raad van bestuur verleent.

§ 3. De Vlaamse regering bekrachtigt het reglement van orde. Het reglement van orde wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Voorzitter**ONDERAFDELING B****Samenstelling****Artikel 12**

§ 1. De raad van bestuur bestaat uit hoogstens dertien stemgerechtigde leden en de ambtshalve leden.

§ 2. Elk van de leden van de raad van bestuur moet vertrouwd zijn met de technologische innovatie.

§ 3. Het lidmaatschap van de raad van bestuur is onverenigbaar met dat van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of de Senaat, de federale regering, het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering, de Raad van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Brusselse Hoofdstedelijke regering, een bestendige deputatie, de rechterlijke macht of van het Europees Parlement, met de functie van gewestelijk staatssecretaris in de Brusselse Hoofdstedelijke regering of met het dragen van een ambt bij het Arbitragehof, de Raad van State en het Rekenhof.

Artikel 13

§ 1. De stemgerechtigde leden van de raad van bestuur worden benoemd door de Vlaamse regering.

§ 2. De stemgerechtigde leden van de raad van bestuur mogen, met uitzondering van de voorzitter van het directiecomité, niet tegelijkertijd personeelslid van IWT-Vlaanderen zijn.

§ 3. Vier stemgerechtigde leden worden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de organisaties vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, waarvan twee leden de representatieve organisaties van de werkgevers, de middenstand en de landbouw vertegenwoordigen, en twee leden de representatieve organisaties van de werknemers.

Vier stemgerechtigde leden worden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de Vlaamse Interuniversitaire Raad.

De Vlaamse regering duidt ten hoogste vijf leden aan, waaronder de voorzitter van het directiecomité.

§ 4. Het mandaat van de stemgerechtigde leden van de raad van bestuur duurt hoogstens zes jaar en is hernieuwbaar. Ingeval het mandaat van een stemgerechtigd lid voortijdig beëindigd wordt, voltooit de opvolger het mandaat van zijn voorganger.

§ 5. De Vlaamse regering benoemt onder de stemgerechtigde leden, met uitzondering van de voorzitter van het directiecomité, de voorzitter van de raad van bestuur. In geval van staking van stemmen in de raad van bestuur is zijn stem doorslaggevend.

Artikel 14

§ 1. De ambtshalve leden van de raad van bestuur zijn :

1° de directeur-generaal ;

2° een ambtenaar van de administratie Wetenschap en Innovatie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De ambtshalve leden hebben geen stemrecht. Zij wonen de vergaderingen van de raad van bestuur bij met raadgevende stem.

AFDELING 2**Het directiecomité****Artikel 15**

§ 1. Bij het IWT-Vlaanderen wordt een directiecomité ingesteld. Het directiecomité bereidt de bijeenkomsten van de raad van bestuur voor, en ziet toe op de uitvoering van diens beslissingen. Het directiecomité oefent verder de bevoegdheden uit, die door de raad van bestuur eraan zijn gedelegeerd.

§ 2. Het directiecomité bestaat uit de voorzitter van het directiecomité, de directeur-generaal en ten hoogste drie andere leden die door de raad van bestuur aangeduid worden. Elk lid heeft één stem. Bij staking van stemmen beslist de raad van bestuur.

AFDELING 3

De voorzitter van het directiecomité
en de directeur-generaal

Voorzitter

Artikel 16

§ 1. Het IWT-Vlaanderen wordt collegiaal geleid door de voorzitter van het directiecomité en de directeur-generaal.

§ 2. De raad van bestuur bepaalt de nadere onderlinge taakverdeling tussen de voorzitter van het directiecomité en de directeur-generaal, die gehouden en gerechtigd zijn hiertoe een voorstel te formuleren.

Artikel 17

§ 1. De voorzitter van het directiecomité en de directeur-generaal worden benoemd door de Vlaamse regering.

§ 2. Hun mandaat duurt ten hoogste zes jaar, en is hernieuwbaar. Hun mandaat is een voltijdse opdracht. Hun rechten en plichten worden bedongen in een overeenkomst met de Vlaamse regering.

AFDELING 4

Personeel

Artikel 18

De Vlaamse regering bepaalt het administratief en geldelijk statuut van het statutair personeel en stelt de personeelsformatie van het IWT-Vlaanderen vast.

Artikel 19

Het IWT-Vlaanderen kan contractuele personeelsleden in dienst nemen, onder de voorwaarden bepaald in het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren."

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In artikel 21, § 1, van hetzelfde decreet wordt 1° vervangen door wat volgt :

"1° de dotaties van het Vlaamse Gewest", en wordt 2° opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

In Hoofdstuk IV van hetzelfde decreet wordt een artikel 21bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 21bis

De middelen die voortvloeien uit de overgedragen rechten en plichten van het Fonds tot Bevordering van het Industrieel Wetenschappelijk Onderzoek in Vlaanderen worden gevoegd bij de financiële middelen van het IWT-Vlaanderen."

– *Aangenomen.*

Artikel 16

In artikel 22, § 3, van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De commissaris en de gemachtigde van financiën en begroting kunnen binnen een termijn van vier werkdagen beroep instellen tegen elke beslissing die zij strijdig achten met de wetten of de decreten, de besluiten en/of de beheersovereenkomst."

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

VITO

Artikel 17

Artikel 4 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, gewijzigd bij decreet van 25 juni 1992, wordt in zijn geheel opgeheven en door de volgende bepaling vervangen :

Voorzitter

"§ 1. De VITO kan deelnemen aan tijdelijke ondernemingsvormen zoals verenigingen, groepen of syndicaten, doch enkel voor het uitvoeren van studies, onderzoeken en demonstratieprojecten en voorzover die beantwoorden aan de in artikel 3 opgenomen doelstellingen.

§ 2. De VITO kan met eigen middelen kapitaalsparticipaties nemen of de activa die door haar onderzoeksactiviteiten worden tot stand gebracht inbrengen in ondernemingen, instellingen of verenigingen, maar ze kan zelf geen ondernemingen, instellingen of verenigingen oprichten."

– *Aangenomen.*

AFDELING 3**FIOV****Artikel 18**

Het decreet van 6 mei 1987 tot oprichting van een Fonds tot Bevordering van het Industrieel Wetenschappelijk Onderzoek in Vlaanderen, gewijzigd bij decreet van 21 december 1990, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

De uitstaande rechten en plichten van het Fonds genoemd in artikel 18 worden bij de opheffing overgedragen naar het IWT-Vlaanderen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Slotbepalingen****Artikel 20**

De Vlaamse regering kan de bepalingen van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie coördineren met de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen

hebben aangebracht tot aan het tijdstip van de coördinatie.

Te dien einde kan de regering :

- 1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;
- 2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;
- 3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen : "Decreet betreffende de oprichting van het IWT-Vlaanderen, gecoördineerd op [...]".

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop de verschillende artikelen van dit decreet in werking treden.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

**ONTWERP VAN DECREET betreffende de geestelijke gezondheidszorg
– 1322 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 4**

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg.

De algemene bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Vandendriessche, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de SP kan zich volledig scharen achter de algemene doelstellingen en het concept van dit ontwerp van decreet. De minister verdient lof, vooral voor de manier waarop ze de zaak heeft aangepakt. Ook was er een goed overleg tussen de sector en het parlement. Het resultaat mag er zijn: een ontwerp met een duidelijke visie.

Een eerste bekommernis van onze fractie bij deze hervorming was en is het behoud en zelfs de verbetering van de financiële toegankelijkheid van de centra voor geestelijke gezondheidszorg voor de patiënt. Onze fractie is tevreden dat de minister terzake onze bekommernissen deelt. Zo voorziet het decreet er expliciet in dat de centra gratis kunnen blijven werken voor patiënten die het niet kunnen betalen, en dat de centra zelf hun dienstverlening onder meer uitdrukkelijk moeten richten tot en open stellen voor 'financieel zwakkere personen'.

Van even groot structureel belang is de optie dat dit decreet de forfaitaire financieringswijze van de centra instandhoudt, en dat de minister met ons akkoord gaat dat elke vorm van prestatiegeneeskunde in deze sector moet worden vermeden. De toezegging van de minister dat de centra met minder inkomsten en meer kosten, precies omwille van hun zorg voor lagere inkomensgroepen, kunnen rekenen op hogere kredieten, is hierbij van cruciaal belang.

De centra voor geestelijke gezondheidszorg zijn voor ons althans het levende bewijs dat andere, niet of minder prestatiegebonden betalingswijzen in de gezondheidszorg wel degelijk kunnen zonder dat dit leidt tot slechte zorgverlening, zoals nog steeds tegen beter weten in wordt beweerd door conservatieve artsenvakbonden.

Een tweede bekommernis was en is voor ons dat de centra uitdrukkelijk dienen te voorzien in aandacht voor de opvang van ouderen en kinderen. Ook hier werd met de goedkeuring van een amendement extra beklemtoond dat een dergelijke aandacht voor deze groep deel moet uitmaken van de basiswerking van ieder centrum voor geestelijke gezondheidszorg.

Een derde bekommernis was en is voor ons het behoud van het multidisciplinair karakter van de centra. Belangrijk hierbij is dat het decreet structureel voorziet in een interdisciplinair hulpaanbod en één multidisciplinair dossier per patiënt. Voor ons betekent dat evenwel niet dat elke patiënt die zich aandient bij een centrum voor geestelijke gezondheidszorg, zonder meer door alle beschikbare disciplines moet worden opgevangen. In de commissie was er over dit punt enige verwarring. Het is misschien aangewezen om met deze nuance rekening te houden wanneer men de besluiten van dit decreet opstelt.

Ik doe ter afsluiting nog deze oproep. Het is hoe dan ook aangewezen dat de Vlaamse overheid zeer zorgvuldig bijhoudt welke de noden zijn op het vlak van geestelijke gezondheidszorg. Mede dankzij deze hervorming en met name de duidelijke positionering van de centra als tweedelijnsvoorziening, zal de verhouding tussen vraag en aanbod beter en zorgvuldiger tot uiting komen. Wanneer wordt vastgesteld én aangetoond dat de hulpvraag structureel ruimer is dan wat het huidig aanbod kan opvangen, dan moet er worden ingegrepen. Desnoods moet de capaciteit, samen met de budgetten, worden opgedreven. Tot zover enkele opmerkingen vanuit onze fractie. Wij zullen in ieder geval, mevrouw de minister, dit decreet met overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij de SP, AGALEV en de CVP*)

De voorzitter: Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ook onze fractie is ervan overtuigd dat het treffen van een decretale regeling voor de centra een goede zaak is. Toch hebben we een aantal opmerkingen.

Zo vinden we het jammer dat de geestelijke gezondheid niet werd beschouwd als een gezondheidsdoelstelling waaraan LOGO's zullen werken. Ik betreur dat. Sindsdien heb ik bovendien een aantal cijfers bestudeerd over de geestelijke gezondheidstoestand in Vlaanderen. Het is belangrijk dat we de LOGO's op de één of andere manier snel kunnen inschakelen om rond de geestelijke gezondheidszorg te werken.

Ik wil nog een tweede punt aanhalen. Ik vind het jammer dat die geestelijke gezondheidszorg als een doelstelling wordt beschouwd waarvan u zegt dat zij mogelijk tot niet-meetbare resultaten zal leiden. We hebben het daar in de commissie ook over gehad. Ik meen dat er ook systemen moeten zijn

Van Den Heuvel

om op dat vlak resultaten te meten. Wat ik bijzonder betreurt, is dat u schijnbaar alleen maar meetbare doelstellingen naar voren wilt schuiven. Dit zou een spijtige zaak zijn.

Ik wil er voor de volgende regeerperiode nog op aandringen om, wanneer dit decreet eenmaal in voege is, zeer snel tot een poging tot evaluatie te komen. Deze moet aantonen of de nu al te lange wachtlijsten inderdaad afnemen, of dat er veeleer een verschuiving van die wachtlijsten naar andere plaatsen ontstaat. Dit laatste kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

Ik zal ten slotte de patiëntenrechten – uiteraard als de kiezer dat toelaat – blijven verdedigen. Ik denk dat we die rechten in dit dossier nog nadrukkelijker naar voren kunnen schuiven. We zullen dit decreet alleszins met overtuiging steunen. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Ik zou enkel van de gelegenheid gebruik willen maken om alle fracties die aan de realisatie van dit decreet hebben meegewerkt te danken. Ik denk inderdaad dat dit een belangrijke stap is in het kader van de geestelijke gezondheidszorg.

Ik geloof niet, mevrouw Van Den Heuvel, dat er een meningsverschil bestaat omtrent de daarnet door u geuite bekommernissen. Dat de geestelijke gezondheidszorg op dit ogenblik niet in de doelstellingen staat geformuleerd, betekent trouwens niet dat de LOGO's niet rond geestelijke gezondheid zouden kunnen werken. Indien u dat zo heeft begrepen, heb ik me verkeerd uitgedrukt.

Gezondheidsdoelstellingen moeten – wat men noemt – SMART – worden gedefinieerd. Dat betekent niet dat zij altijd meetbaar moeten zijn op zich. Men kan ook via effectindicatoren meten. Ik heb wel uitdrukkelijk gezegd dat, wanneer men met een aantal gezondheidsdoelstellingen begint, het belangrijk is om met meetbare doelstellingen te starten. Indien men resultaten wil boeken en een nieuwe wijze van werken wil opzetten, is het ook belangrijk om resultaten te kunnen zien.

Dit is ongeveer hetzelfde als wat we hebben gedaan voor de kwaliteitszorg in de voorzieningen. Het is best te vertrekken vanuit kwaliteitsthema's, waarin na een tijd de bereikte resultaten kunnen

worden gezien. Dit is vooral motiverend voor het personeel dat in deze geest moet werken. Ook vanuit de Vlaamse Gezondheidsraad hebben we in de gezondheidsdoelstellingen in eerste instantie vooral meetbare doelstellingen gekozen, omdat dit ook diegenen die eraan moeten werken sterk stimuleert.

Ik bedoel niet dat men, zelfs in de eerstkomende periode, in bepaalde regio's niet zou kunnen beslissen om een element van de geestelijke gezondheidszorg op te nemen. We moeten er enkel van uitgaan dat de organisatie van deze nieuwe vorm van werken de nodige tijd in beslag zal nemen. In die zin is de geestelijke gezondheidszorg iets moeilijker integreerbaar en meetbaar. Mede daarom is het op dit ogenblik geen prioritaire gezondheidsdoelstelling. Dit wil niet zeggen dat het geen prioritaire element is in het te voeren gezondheidsbeleid.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° centrum voor geestelijke gezondheidszorg : de erkende verzorgingsvoorziening die op multi-

Voorzitter**Artikel 3**

disciplinaire wijze ambulante geestelijke gezondheidszorg verleent in een extramuraal kader aan personen wiens geestelijke gezondheid verstoord is ;

2° LOGO : samenwerkingsverband voor bovenlokaal gezondheidsoverleg en – organisatie, zoals bedoeld in hoofdstuk IIbis van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 inzake gezondheidspromotie, ingevoegd bij besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 ;

3° patiënt : persoon met ernstige geestelijke gezondheidsproblemen of met geestelijke gezondheidsproblemen die een ernstig risico tot chroniciteit in zich dragen en die in aanmerking komen voor zorgverlening ;

4° psychiatrisch netwerk : het geheel van juridisch onafhankelijke voorzieningen, instellingen, diensten en initiatieven dat een functioneel samenwerkingsverband vormt teneinde voor doelgroepen zorgprogramma's aan te bieden die als een samenhangend geheel worden ervaren ;

5° regering : de Vlaamse regering ;

6° registratie : de geüniformiseerde verzameling van geanonimiseerde kwantitatieve en kwalitatieve gegevens van de kenmerken van de patiëntenpopulatie en van de geleverde verantwoorde zorg en dit met het oog op de zelfevaluatie van het centrum voor geestelijke gezondheidszorg en het leveren van relevante informatie aan de regering ;

7° subsidie-enveloppe : het budget dat het centrum voor geestelijke gezondheidszorg jaarlijks ontvangt, op basis van vooraf door de regering vastgestelde parameters, om de overeengekomen prestaties en resultaten te leveren op een kwaliteitsvolle wijze ;

8° verwijzers : de door de regering aangewezen instanties die onder meer op basis van hun adequaat inzicht in het hulpverleningsaanbod binnen de Vlaamse Gemeenschap patiënten verwijzen naar centra voor geestelijke gezondheidszorg.

– *Aangenomen.*

Een centrum voor geestelijke gezondheidszorg is overeenkomstig de opdrachtverklaring, verplicht aan iedere patiënt, zonder onderscheid van leeftijd of geslacht, van ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en zonder onderscheid van de vermogenstoestand van de betrokkene, verantwoorde zorg zoals bedoeld in artikel 4 te verstrekken en hem op een respectvolle manier te behandelen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Een centrum voor geestelijke gezondheidszorg verstrekt verantwoorde zorg als deze zorg voldoet aan de vereisten van doelmatigheid, doeltreffendheid, continuïteit, veiligheid en maatschappelijke aanvaardbaarheid, en bestaat uit onder meer volgende elementen : intake, diagnose- en indicatiestelling, sociaal-psychiatrische en psychotherapeutische behandeling en begeleiding, informatie- en adviesverstrekking aan verwijzers met betrekking tot haar opdracht, werkingsbeginselen en doelgroepen.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 en na overleg met de patiënt, overlegt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg met de verwijzer en in voorkomend geval met andere betrokken hulpverleners en/of personen uit de leefomgeving van de patiënt. Dit overleg leidt tot afspraken over de bijdrage tot de zorg van elk van deze samenwerkende betrokkenen.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg respecteert te allen tijde de rechten van het kind, zoals opgesomd in het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij de wet van 25 november 1991.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 6

Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg respecteert te allen tijde de rechten van de mens, zoals opgesomd in het Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en in de aanvullende protocollen bij het Verdrag.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Opdrachtverklaring en werkingsbeginselen

AFDELING 1

Opdrachtverklaring

Artikel 7

§ 1. De geestelijke gezondheidszorg heeft als opdracht de verantwoorde zorg aan te bieden met het oog op het herstel van het psychisch evenwicht of het draaglijk maken van psychische stoornissen voor patiënten en hun leefomgeving, opdat aldus patiënten competenties verwerven of ontwikkelen die de basis vormen voor hun emancipatie en hun maatschappelijk geïntegreerd functioneren.

§ 2. De centra voor geestelijke gezondheidszorg dragen bij tot de verwezenlijking van de opdracht zoals bepaald in § 1.

§ 3. De regering kan overeenkomsten sluiten met de voorzieningen en diensten of initiatieven die op basis van hun specifieke deskundigheid en ervaring m.b.t. specifieke doelgroepen en/of problematieken, in Vlaanderen een bijdrage leveren tot verwezenlijking van de opdracht zoals bepaald in § 1.

§ 4. De regering voorziet in kaderprotocollen tussen de gezondheids- en welzijnssectoren en de sector “centra voor geestelijke gezondheidszorg” ten einde de samenwerking zoals bedoeld in artikel 9 § 1, 7°, te optimaliseren.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Werkingsbeginselen

Artikel 8

Onverminderd de bepalingen van het decreet van 25 februari 1997 betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen is de aangeboden zorgverlening gebaseerd op respect voor de persoonlijke levenssfeer van de patiënt. Daarnaast zal zij maximaal een beroep doen op de medeverantwoordelijkheid en de zelfredzaamheid van de patiënt en zo gebruik maken van de minst ingrijpende behandeling om ten aanzien van de vastgestelde problematiek het gewenste effect zo maximaal mogelijk te bereiken.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. Teneinde bij te dragen tot de vervulling van de opdracht zoals bepaald in artikel 7 :

- 1° profileert het centrum voor geestelijke gezondheidszorg zich als tweedelijnsgezondheidsvoorziening ;
- 2° stelt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg het belang van de patiënt centraal ;
- 3° schenkt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg uitdrukkelijk aandacht aan kinderen, ouderen en aan sociaal en financieel zwakkere personen ;
- 4° werkt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg interdisciplinair en benadert de patiënten vanuit psychiatrische, psychologische, agogische en sociale disciplines. Het centrum voorziet daartoe in logistieke ondersteuning ;
- 5° functioneert het centrum voor geestelijke gezondheidszorg binnen één of meer psychiatrische netwerken waarin samenwerkingsafspraken en -procedures zijn overeengekomen ten einde een voldoende, gedifferentieerd en doelgroepgericht geestelijk gezondheidszorgaanbod te realiseren, zodat patiënten er terecht kunnen voor passende zorg op maat ;
- 6° duidt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg multidisciplinaire teams aan die aan kinde-

Voorzitter

ren en aan ouderen, bedoeld in 3°, geestelijke gezondheidszorg verlenen ;

7° maakt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg afspraken met zijn verwijzers en werkt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg samen met eerstelijnsgezondheids- en welzijnsvoorzieningen binnen zijn werkgebied ;

8° ontwikkelt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg een deontologische code en respecteren de medewerkers van het centrum voor geestelijke gezondheidszorg het beroepsgeheim ;

9° verleent het centrum voor geestelijke gezondheidszorg zijn medewerking aan preventieve acties die kaderen in het verlengde van zijn opdracht en die gericht zijn op specifieke risicogroepen in de bevolking en sluit daartoe samenwerkingsakkoorden met de LOGO's die actief zijn binnen het werkgebied van het centrum voor geestelijke gezondheidszorg.

§ 2. De regering kan bijkomende taken opdragen aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg ten behoeve van specifieke doelgroepen, problematieken of regionale behoeften of in geval van acute crisissituaties.

§ 3. Teneinde de effectiviteit, uniformiteit en professionaliteit van de aanpak van de drugproblematiek te vrijwaren, doen de centra voor geestelijke gezondheidszorg een beroep op de ondersteuning en begeleiding van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) of haar rechtsopvolger.

§ 4. Een centrum voor geestelijke gezondheidszorg kan tegen vergoeding taken aanvaarden van personen, diensten of voorzieningen, andere dan bedoeld in artikel 2, 8°. Deze aanvullende taken beperken zich tot die gebieden die in de opdrachtverklaring zijn omschreven. Zij mogen in geen geval leiden tot een verminderde verwezenlijking of het in gevaar brengen van de realisatie van deze opdracht. De centra voor geestelijke gezondheidszorg rapporteren jaarlijks over de aard en omvang van deze aanvullende taken aan de regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

§ 1. Ter uitvoering van de bepaling omschreven in artikel 4 stelt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg een handelingsplan op voor elke patiënt.

§ 2. De opstelling, de voortgangsbewaking en de eindevaluatie van elk handelingsplan gebeurt door een multidisciplinair team onder leiding van een psychiater.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 3 verstrekt het centrum voor geestelijke gezondheidszorg zorg aan elke patiënt die op hem een beroep doet na verwijzing door een verwijzer.

§ 2. Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg vat de eerste intake-gesprekken en daaropvolgend de eventuele zorgverlening aan binnen een redelijke termijn na de eerste aanmelding. Het beleidsplan zoals bepaald in artikel 25 bepaalt deze redelijke termijn.

§ 3. De centra voor geestelijke gezondheidszorg en de verwijzers en de voorzieningen bedoeld in artikel 9, § 1, 7°, wisselen met elkaar hun ervaringen uit teneinde de doelmatigheid en de doeltreffendheid van de verwijzingen te evalueren en zonnodig mechanismen uit te werken om de verwijzingen te optimaliseren.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Alle partners binnen de psychiatrische netwerken voeren een registratie zoals bedoeld in artikel 2, 6°, volgens de regels die de regering bepaalt.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg legt voor elke patiënt aan wie zorgverlening wordt verstrekt één multidisciplinair dossier aan.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 14

De regering bepaalt de regels voor de samenstelling, het bijhouden, het vermenigvuldigen en de vernietiging van het patiëntendossier evenals de procedure voor de eventuele raadpleging en eventuele overdracht van het dossier. Ze houdt hierbij rekening met de geldende regels inzake het beroepsgeheim, de deontologie en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg signaleert driejaarlijks aan de regering de factoren die op systematische wijze de geestelijke gezondheid van de bevolking van hun werkgebied beïnvloeden door de interpretatie van de gegevens die worden verzameld in het kader van de registratie. Een eerste rapport terzake wordt door het centrum voor geestelijke gezondheidszorg opgemaakt binnen een termijn van zes maanden die volgt op het einde van de eerste overeenkomst zoals bedoeld in artikel 24.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg organiseert de minimaal noodzakelijke permanentie tijdens vakantieperiodes en zijn bereikbaarheid tijdens de sluitingsuren.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg scheidt de voorwaarden zodat zijn personeelsleden zich voldoende en voortdurend kunnen vormen.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

De regering bepaalt na overleg met alle betrokken partijen de bestemming en de modaliteiten inzake de financiële bijdrage van de patiënt in functie van onder meer inkomen, gezinssituatie, intensiteit en chroniciteit van de zorgbehoefte.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Erkenning van centra voor geestelijke gezondheidszorg

Artikel 19

Elk centrum voor geestelijke gezondheidszorg dient als zodanig erkend te zijn door de regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

§ 1. Om erkend te worden en te blijven zijn volgende voorwaarden van toepassing :

- 1° opgericht zijn door een vereniging zonder winstoogmerk, een provincie, een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of universiteit, die krachtens de wet, het decreet of de statuten, naargelang het geval, daartoe bevoegd zijn ;
- 2° gevestigd zijn in gebouwen en lokalen die aan de voorwaarden inzake hygiëne, veiligheid en bewoonbaarheid voldoen ;
- 3° beschikken over een infrastructuur waardoor de opdrachten kwaliteitsvol uitgevoerd kunnen worden en de reglementering op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer kan worden nageleefd ;
- 4° de controle door de inspectie en de doorlichting door de visitatiecommissie zoals bepaald in de artikelen 34 en 35 mogelijk maken ;
- 5° de taken uitvoeren en de werkingsbeginselen nakomen zoals bepaald in hoofdstuk II en voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk VIII ;
- 6° een kwaliteitsbeleid voeren overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 25 februari 1997

Voorzitter

betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen ;

7° passen in de programmatie zoals bedoeld in artikel 27 ;

8° een boekhouding voeren volgens het boekhoudplan van de Vlaamse Gemeenschap ;

9° de vorm aannemen van een vereniging zonder winst oogmerk of van een vereniging opgericht volgens artikelen 118 tot en met 135 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 2. De regering bepaalt de procedure voor de erkenningsaanvraag en de modaliteiten voor de erkenning.

§ 3. In specifieke gevallen kan de regering afwijkingen toestaan inzake de voorwaarden zoals bedoeld in § 1, 7°, zonder evenwel in het totaal meer dan 26 centra voor geestelijke gezondheidszorg te erkennen.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

§ 1. De regering kan de erkenning van een centrum voor geestelijke gezondheidszorg intrekken wanneer aan één of meer voorwaarden van artikel 20 niet meer voldaan is.

§ 2. De regering bepaalt de procedure voor de intrekking van de erkenning. Die procedure waarborgt de rechten van de verdediging.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

§ 1. Onverminderd de toepassing van de artikelen 20 en 21 geldt voor een centrum voor geestelijke gezondheidszorg, dat wordt erkend met ingang van 1 januari 2000 en werd opgericht door een instantie zoals bedoeld in artikel 20, § 1, 1°, of de rechtsopvolger ervan, dat het was erkend op 1 januari 1999.

§ 2. Indien in een werkgebied, zoals bepaald in artikel 27, § 1, minder dan twee centra voor geestelijke

gezondheidszorg erkend zijn, kan de regering vanaf 1 januari 2001 een erkenning verlenen aan een instantie, zoals bepaald in artikel 20, § 1, 1°, en voorzover wordt voldaan aan de bepalingen van artikel 20 en artikel 27, §1.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Hoofdstuk III van het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse Adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen, is van toepassing op de beslissingen inzake de erkenning en intrekking van erkenning van de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Overeenkomst en beleidsplan****Artikel 24**

Enkel een erkend centrum voor geestelijke gezondheidszorg waarmee de regering een overeenkomst sluit komt in aanmerking voor subsidiëring. Deze overeenkomst bestaat uit twee delen : enerzijds de beschrijving van het beleidsplan, anderzijds de bepaling van de subsidie-enveloppe. In deze overeenkomst worden voor een periode van 3 jaar de algemene en specifieke doelstellingen omschreven, evenals de prestaties waartoe men zich verbindt en de resultaten die het centrum voor geestelijke gezondheidszorg beoogt.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Het beleidsplan omvat minimaal :

1° de wijze waarop het centrum voor geestelijke gezondheidszorg de bepalingen van hoofdstuk II realiseert ;

2° de wijze waarop de kwaliteits- en prestatie-indicatoren worden toegepast en welke acties desgevallend ondernomen worden ter optimalise-

Voorzitter

ring van het functioneren van het centrum voor geestelijke gezondheidszorg ;

3° in voorkomend geval het akkoord zoals bedoeld in artikel 27, § 3.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

In het kader van de overeenkomst zoals bepaald in artikel 24 onderhandelt de regering met de centra voor geestelijke gezondheidszorg :

1° het aandeel van de personeels- en werkingskosten in de subsidie-enveloppe ;

2° de mate waarin de subsidie-enveloppe evolueert ingevolge indexering en weddedrift.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Programmatie van de centra voor geestelijke gezondheidszorg en hun investeringsmiddelen

AFDELING 1

Programmatie

Artikel 27

§ 1. Het werkgebied van een centrum voor geestelijke gezondheidszorg wordt gevormd door een sociologisch geheel van aaneensluitende gemeenten dat minimum 400.000 inwoners telt en maximum de werkgebieden omvat van de LOGO's die tot één provinciaal preventieplatform toetreden. Per werkgebied kunnen maximum 2 centra voor geestelijke gezondheidszorg worden erkend. Voor de Vlaamse Gemeenschap kunnen maximum 26 centra voor geestelijke gezondheidszorg worden erkend waarvan maximum 2 in Brussel-Hoofdstad.

§ 2. Elk centrum voor geestelijke gezondheidszorg kan over verschillende vestigingsplaatsen beschikken om een vlotte bereikbaarheid voor het publiek te realiseren.

§ 3. In elk werkgebied formaliseren in voorkomend geval de 2 centra voor geestelijke gezondheidszorg hun afspraken zodat wordt geconcretiseerd op welke wijze voldaan wordt aan artikel 9, 5°.

§ 4. De centra voor geestelijke gezondheidszorg kunnen niet eerder worden erkend dan wanneer is aangetoond dat de som van de werkgebieden van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, de volledige Vlaamse Gemeenschap dekt.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

De regering bepaalt de parameters die zullen worden gehanteerd om de zorgbehoeften in elk werkgebied te detecteren als instrument om te komen tot een evenwichtige spreiding van de zorgverleningscapaciteit.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Investeringsmiddelen

Artikel 29

De centra voor geestelijke gezondheidszorg kunnen een beroep doen op de aan het VIPA binnen de beschikbare begrotingskredieten toegekende investeringsmiddelen voorzover :

1° het centrum voor geestelijke gezondheidszorg voldoet aan de erkenningsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 20 ;

2° de behoefte aan nieuwbouw, verbouwing of uitbreiding is aangetoond en er binnen de werkgebieden van de psychiatrische netwerken geen bestaande geschikte gebouwen of voorzieningen beschikbaar zijn die geheel of gedeeltelijk door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd ;

3° de werken beantwoorden aan de door de regering vastgelegde fysische en financiële normen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 32

HOOFDSTUK VI

Multidisciplinaire wetenschappelijke
ondersteuning

Artikel 30

§ 1. De regering stelt jaarlijks 12 miljoen frank ter beschikking voor multidisciplinaire wetenschappelijke ondersteuning. Dit bedrag wordt aangepast aan de index.

§ 2. Minimum 70 procent van dit bedrag wordt gereserveerd voor permanente en multidisciplinaire wetenschappelijke ondersteuning van de geestelijke gezondheidszorg. De regering stelt deze middelen via overeenkomsten ter beschikking.

§ 3. De regering stelt maximum 30 procent van het bedrag vermeld in § 1 ter beschikking voor tijdelijke projecten, die zij omschrijft en waarvan zij de tijdsduur bepaalt, evenals de voorwaarden.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII

Dienstverlenende organisaties

Artikel 31

§ 1. De regering stelt jaarlijks 10 miljoen frank ter beschikking voor ondersteunende of dienstverlenende opdrachten aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg door één of meerdere organisaties. De regering stelt deze middelen via overeenkomsten ter beschikking.

§ 2. Dit bedrag wordt aangepast aan de index.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

Personeel en leiding van het centrum voor
geestelijke gezondheidszorg

§ 1. Het centrum voor geestelijke gezondheidszorg wordt geleid door een persoon die over voldoende ervaring en deskundigheid beschikt en die een specifieke vorming inzake leidinggeven heeft gevolgd. De regering bepaalt wat onder voldoende ervaring en deskundigheid wordt verstaan en welke specifieke vorming inzake leidinggeven in aanmerking komt.

§ 2. De functie van leidinggevende komt in aanmerking voor subsidiëring binnen de subsidie-enveloppe, zoals bepaald in artikel 26, indien het centrum over een personeelsbestand beschikt van tenminste vijftien voltijdse equivalenten. Per bijkomende schijf van vijf personeelsleden kan de regering bijkomende werkingskosten in aanmerking nemen voor subsidiëring binnen de subsidie-enveloppe, zoals bedoeld in artikel 26.

§ 3. De disciplines zoals vermeld in artikel 9, § 1, 4°, zijn vertegenwoordigd in het multidisciplinair team en stellen het centrum voor geestelijke gezondheidszorg in staat om de opdrachten zoals vermeld in artikel 7 te vervullen. De regering kan aanvullende voorwaarden voor de samenstelling van het team bepalen.

§ 4. De regering bepaalt de minimumbarema's van de personeelsleden van de centra voor geestelijke gezondheidszorg evenals de respectieve diploma-voorwaarden voor de respectieve disciplines zoals vermeld in artikel 9, § 1, 4°.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

§ 1. Om specifieke deskundigheid maximaal aan te wenden kan maximum 10 procent van het personeel van een centrum voor geestelijke gezondheidszorg worden toegewezen aan een project waaraan andere centra voor geestelijke gezondheidszorg en/of één of meerdere partners van een psychiatrisch netwerk en/of de multidisciplinaire ondersteuning zoals bedoeld in artikel 30 en/of de dienstverlenende organisaties zoals bedoeld in artikel 31, participeren.

§ 2. De personeelsleden bedoeld in § 1 blijven administratief verbonden aan hun centrum voor geestelijke gezondheidszorg van oorsprong. Dit laatste centrum voor geestelijke gezondheidszorg rappor-

Voorzitter

teert aan de regering over deze medewerking aan projecten.

§ 3. Elk centrum voor geestelijke gezondheidszorg kan een proportioneel gedeelte van zijn werkingsbudget overdragen aan de projecten zoals bedoeld in § 1.

§ 4. De toepassing van § 1 en § 3 mag er niet toe leiden dat een centrum voor geestelijke gezondheidszorg zijn opdrachten zoals bepaald in artikel 7 niet vervult.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IX

Toezicht en visitatie van de centra voor geestelijke gezondheidszorg

Artikel 34

De regering organiseert het toezicht op en de adviesverlening aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

– *Aangenomen.*

Artikel 35

Met het oog op de optimalisering van de zorgverlening en van het beheer van het centrum voor geestelijke gezondheidszorg, wordt elk centrum voor geestelijke gezondheidszorg minimaal zesjaarlijks doorgelicht door een visitatiecommissie. Deze visitatiecommissie is minstens samengesteld uit ambtenaren aangevuld met externe deskundigen. De regering bepaalt de opdrachten, de samenstelling en de werking van de visitatiecommissie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Opheffings- en overgangsbepalingen en inwerkingtreding

Artikel 36

Worden opgeheven per 1 januari 2000 :

1° het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 inzake erkenning en betoelaging van de centra voor geestelijke gezondheidszorg in Vlaanderen ;

2° het besluit van de Vlaamse regering van 21 maart 1990 betreffende de diploma's en de specifieke bekwaamheidsvereisten nodig voor het uitoefenen van bepaalde functies in de centra voor geestelijke gezondheidszorg ;

3° het besluit van de Vlaamse regering van 21 maart 1990 betreffende de lokalen en de infrastructuur van de centra voor geestelijke gezondheidszorg ;

4° het ministerieel besluit van 21 maart 1990 betreffende de indiening en de samenstelling van het aanvraagdossier voor het principiële akkoord, het erkenningsdossier en het wedererkeningsdossier van de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

De centra voor geestelijke gezondheidszorg die overeenkomstig artikel 22 worden erkend vanaf 1 januari 2000, dienen hun beleidsplan zoals bedoeld in artikel 25, in vóór 1 april 2000.

Met het oog op de continuïteit van de subsidiëring wordt aan deze centra, in afwachting van de ondertekening van de overeenkomsten, maandelijks een voorschot toegekend. Dit voorschot is gelijk aan 1/12 van de som van de in 1999 verleende subsidies aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg waarvan de centra die vanaf 1 januari 2000 worden erkend, dezelfde rechtspersoon of de rechtsoptvolger zijn, verhoogd met 5 percent werkingskosten en 1/12 van de kostprijs voor een leidinggevende functie.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 38

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2000.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.38 uur.*
